

GELECEK EĞİTİMLE GELECEK
eğitimin sesi

ISSN: 1304-4913

**ÜNİVERSİTELER
GELECEĞİMİZDİR
GELECEĞİMİZ
ÜNİVERSİTELERDEDİR**

Rafizal-İzzet Aksoy İktisadi Sayışma Kurulu

Felsefi Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kurul
Kavram Çalışmaları Sorumlusu Yayıncı Öğretmeni

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Haziran-Temmuz-Ağustos 2006

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi
adına sahibi
Şuayip ÖZCAN
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU

İsmail KONUK
Yağar YENİÇERİOĞLU
Mustafa KIZILKI
Fırat İŞİK
Seydi Ali KAPLAN

YÖNETİM YERİ

Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Derişime bulunan yazının sorumluluğu yazarına aittir.

DERİŞİMİZ ÜCRETSİZDİR
Üç ayda bir yayınlanır

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikası)
Kongfederasyonu üyesidir.

Gratik Tasarım ve Baskı

altuę

içindekiler

Üniversiteler Geleceğimizdir, Geleceğimiz Üniversitelerdedir	2
Genel Başkan'dan "Üniversitelerin Durumu ve Sorunları"	4
Taslak Rapor Bir Anlamda YÖK'ün Kendisini Eleştirmesidir	7
Neden Üniversitelerde Yeniden Yapılanma Gereklidir	10
Memurun Göstergeleri	12
Üniversiteler Nereye ?	14
Üniversitelerde Kalite	15
YÖK Din Öğretmenliği Kararını Derhal Geri Çekmelidir	16
Sendika Gerçeği ve Geleceğine Bakış	18
Fakülte ve Enstitü Sekreterlerinin Mağduriyeti Ne Zaman Giderilecek	20
Türkiye'nin Manzara-i Umumiyesi	22
Sendikal Hak ve Özgürlükler Bakımından Avrupa Sosyal Şartı	29
Adam	34
Anneler Günü Fotoğraf Sergisi Dereceęe Giren Eserler	35

Başlarken

ÜNİVERSİTELER GELECEĞİMİZDİR GELECEĞİMİZ ÜNİVERSİTELERDEDİR

Bir ülkede üniversitelerin varlığı, o ülkenin gelişmişlik düzeyini belirleyen, çağdaş dünyanın acımasız rekabet koşullarında varolabilme gücünü veren en önemli unsurdur. Tarih boyunca görülmüştür ki; bilimsel ve fikri anlamda önde olan milletler, büyük medeniyetleri dünya tarihine miras olarak bırakabilmiştir.

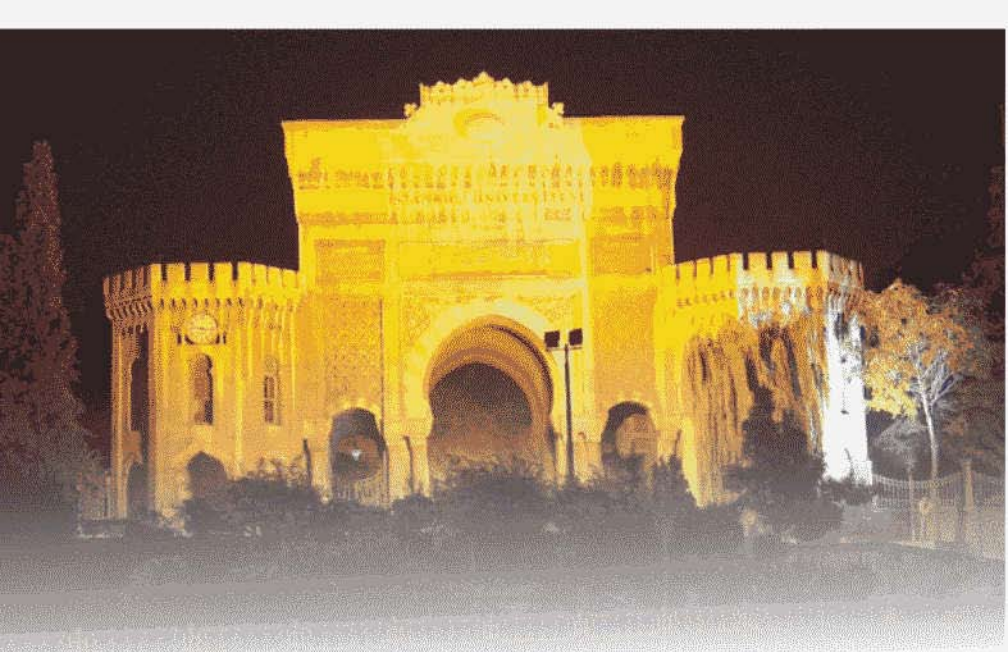
Öte yandan, tartışılmaz bir gerçektir ki; bilimsel ve fikri standartı yüksek bir eğitim, toplumların topyekün kalkınmasının ön koşulu ve itici gücüdür. Nitekim ülkemizde de üniversitelerimiz, çağdaş ve güçlü yarınlarımızı kuracak olan nesillerimizin yetiştirilmesinde, birincil düzeyde katkısı olan ve toplumsal kalkınmamıza yön veren kuruluşlardır.

Ancak bu noktada önemli olan, üniversitelerimizin, zamanın ve bilimsel gelişmelerin ihtiyaçlarını karşılayacak niteliklerle ve araçlarla donatılmış olmasıdır. Bu anlamda yeterli donanımdan mahrum bırakılan üniversiteler; değişimin çok hızlı yaşandığı günümüzde, bırakın aslı görevlerini yerine getirmeyi, bilakis toplumsal gelişimin önünde bir tıkaç olabilmektedir. Dolayısıyla gerek mevzuat ve gerekse fiziki ve teknolojik imkanlar açısından yaşanan sıkıntıların giderilmesi için eksikliklerin bir an önce giderilmesi gerekmektedir.

Bugün üniversitelerimizin yaşadığı sıkıntıların başında ödenek yetersizliği gelmektedir. Eğitim ve bilimde tasarruf yapılamayacağı gerekliliğinden dolayı ülke kaynaklarından azami derecede üniversitelere bütçe hazırlanması gerekmektedir. Çalışanların bireysel gelişimlerini sağlayabilecekleri ve bilimsel-teknolojik gelişmeleri takip edebilecekleri, geçim telaşından uzak bir ekonomik imkana sahip kılınmaları gerekmektedir. Ayrıca üniversitelerimizin bilimsel araştırma, teknik çalışma ve programları için de mali kaygıların giderilmesi bir zorunluluktur.

Öte yandan YÖK Kanunundan ve yapısından kaynaklanan bir çok husus üniversite çalışanlarına idari, akademik ve ekonomik anlamda sıkıntı olarak yansımaktadır. Bir bilim yuvası olarak; bağımsız, özerk ve demokratik olması gereken üniversitelerimizde; çalışanlar yönetim baskısı altında, iş güvencesinden yoksun olarak ve keyfi uygulamaların cenderesinde görev yapmaya mecbur bırakılmaktadır. Çalışanların huzurlu olmadığı bir ortamda verimli bir eğitimden söz etmek mümkün değildir.

Ashında üniversitelerimizin ve çalışanların yaşadığı sıkıntılar ve beklentiler herkeşe bilinmektedir. Sorunları çözmekle mükellef olanlar da

bu hususlara vakıftır. Ancak yıllardır ve özellikle de son hükümet döneminde mesele ideolojik tartışmaların odağında bırakılmıştır. Hem siyasi erk hem de YÖK ve üniversite yönetimlerinde yer alan kesimler, üniversitemizin sıkıntılarını ideolojik beklentilerine alet etmektedirler. Kısır ve siyasi tartışmaların karmaşası içerisinde asıl mesele gözlerden kaçırılmaktadır. Neticede problemler çözülmemekle birlikte her geçen gün içinden çıkılmaz bir noktaya sürüklenmektedir. Ve her zaman olduğu gibi zarar gören Türk bilim hayatı ve gençlerimizin geleceğidir.

Gelinen noktada acilen yapılması gereken, ilgili tüm tarafların, kısır çekişmeleri bir yana bırakıp problemleri doğru teşhis ederek, çözüme yönelik adımların bir an önce atmalarıdır. Ayrıca hem YÖK ve üniversite yönetimlerinin hem de iktidarın, üniversite çalışanlarıyla ve onların temsilcisi olan sosyal taraflarla diyalog ve işbirliği içerisinde olmaları bir zorunluluktur. Bu, katılımcı demokrasi anlayışının da bir gereğidir. Özellikle üniversite sorunlarını bire bir yaşayan ve en iyi bilen çalışanların bir araya geldiği sendikalarımız çözüm sürecine mutlaka dahil edilmelidir. Nitekim bu anlamda sendikamız, 14-15 Şubat 2004 tarihinde 51 üniversiteden temsilcilerle birlikte Ankara'da bir Üniversite Kurultayı düzenlemiş ve hazırladığı "YÖK Yeniden Yapılandırma Raporu"nu Milli Eğitim Bakanlığı'na sunmuş idi. Ancak, o dönem yine konu askıya alınmış, YÖK ve üniversitemizin sıkıntılarının çözümü bir başka bahara bırakılmıştı.

Dileriz ki, yerleşik olumsuz anlayışlar değişir, geleceğimizin mimarı olan yüksek öğretim kurumlarımızın ve çalışanların sorunları giderilir ve üniversitemiz bilim alanında dünyayla rekabet edecek konuma sahip olurlar. Bu yolda atılacak her adıma, her girişime sendika olarak sonuna kadar destek olacağımızın bilinmesini isteriz. Türk Eğitim-Sen, her zaman olduğu gibi bundan sonra da eğitimin ve eğitim çalışanlarının hizmetinde olmaya devam edecektir.

Saygılarımla.

Talip Gayran

Genel Başkan

Şuayip ÖZCAN
Genel Başkan

Üniversitelerin Durumu Ve Sorunları

Üniversitelerin akademik personel bakımından cazip hale getirilmesi gerekmektedir. Son yıllarda araştırma görevlisi kadrosuna yetersiz eleman bulunmadığı gibi başvuru oranı gitgide azalmaktadır. Bu olumsuzluğun giderilebilmesi, 'Akademik ve idari personel ücretlerinin' yeniden değerlendirilerek, 'Geçim kaybı olmayacak düzeye çıkarılmasına' bağlıdır.

Üniversitelerin yasal görevlerini gerektiği gibi yerine getirebilmesi için verimlilik ve üretkenlik artırılmalı, akreditasyon, toplam kalite yönetimi gibi uygulamalar için gerekli mekanizmalar oluşturulmalıdır. Bunun sağlanması bakımından, 'Akademik personelin

sözleşmeli statü ile görevlendirilmesi, özlük hakları saklı tutularak gerektiğinde sözleşmelerinin akademik kriterlere göre sonlandırılması mümkün olabilmelidir. Eğitim maliyeti belirlenerek maddi gücü olanlardan bu bedelin bir kısmı alınmalı, maddi gücü yetersiz olanlar borçlandırılmalıdır.

Diğer taraftan döner sermaye projelerinden elde edilen gelirin büyük kısmının vergiye ayrılması, projelerin döner sermaye dışında yapılmasını gündeme getirmektedir. Bu nedenle döner sermaye mevzuatının tıp fakültelerinden farklı olarak ayrı ve yeni bir yapıya kavuşturulması zorunlu hale gelmiştir.

Okutman, araştırma görevlisi ve uzman kadrolarına eleman istihdamı TUS sınavı gibi merkezi bir sınavla yapılmalı, öğretim görevlisi sayısı kadrolu öğretim üyesi sayısına göre belirli bir oranı aşmayacak şekilde olmalıdır.

Üniversite sistemimiz kalite düzeyini yükseltip, istihdam ile ilişki kurmadığı gibi, hızla artan genç nüfustan ilgi duyduğu alanlardaki öğrenme talebine cevap vermemektedir. Bunun sağlanması için, iki yıllık meslek yüksek okullarının sistem içindeki payı yüzde 10'lardan yüzde 30'lara yükseltilmeli, bu okullar uzaktan öğretim yöntemlerine kullanarak üçer aylık (78 hafta) dönemler halinde sürekli eğitim merkezleri haline dönüştürülmelidir. Ayrıca, vakıfların 2 yıllık meslek yüksekokulu, 4 yıllık yüksek okul, enstitü veya bunların birden fazlasını bir arada açmalarına imkan tanınmalıdır.

Yüksek öğretim kurumlarının eğitim sorunlarına gerektiği gibi eğilmemektedir. Bugün, iş isten geçtikten sonra kendi sorunları için ayağa kalkmaları ise, yeterli desteği almaktan uzaktır. Bütçeden üniversitelere ayrılan pay üniversitenin payını yüzde 19 iken, yüzde 4 olduğu halde bugün üniversiteye ayrılan pay yüzde 2.2'ye düşürülmüştür. 1983 yılında bir öğretim üyesinin maaşı organel maaşına eşit iken bugün bir yarıbay maaşının seviyesine düşmüştür.

Bilginin üretilme ve kullanılma yoğunluğu, insan ömrü içinde teknolojinin sık sık değişimini getireceği için, insanın birden çok sayıda yeni meslekler edinmesi gerekebilir.

Döner sermaye mevzuatı teknik hizmetlere uygun yeni bir yapıya kavuşturulmalıdır. Bir ayı geçen görevlerde geçici işçi istihdamındaki zorluklar ve kesinti oranlarının yüksekliği nedenleriyle döner sermaye projeleri gitgide azalıyor. Hizmeti geçenerlere öğretim üyesi olma şartı aranmadan katkı payı ödenebilmektedir.

Yüksek öğretim kurumları çıkarılan tasarruf tedbirleri uygulamasına tabi olmamalıdır. Akademik ve idari yapılanmalarda özendirici, üretkenliği ödüllendirici bir yapılanma sağlanmalıdır. Örneğin seçilmiş rektör atanmasının üniversite sistemindeki başarısı tartışma açılmalıdır.

Üniversite araştırma fonları, fon kesintilerinden muaf tutulmalı ve projelere tasarruf tedbirleri uygulanmamalıdır.

Akademik değerlendirme ve kalite kontrol sistemi kurulmalıdır. Aksi halde bu tür sistemler uluslar arası kuruluşlara bize empoze edilir.

Üniversiteler bütçelerini kendileri yapabilmeli, idari mali yapılan değiştirilerek ek ödeme, öğrenim ücreti, öğrencilere verilecek burs

ve kredi konularında karar yetkileri olmalı. Üniversiteler kendilerine kaynak yaratabilmektedir.

Akademik yükseltmelerde rotasyon zorunlu olmalıdır.

Üniversitelerin kalitesi büyük oranda kadrolu öğretim üyesi sayısına bağlıdır. Bu sayıyı artırmak için öğretim görevlisi istihdamına özellikle üniversitelerde araştırma görevlisi olanların öğretim görevliliğine geçişlerde öğretim üyesi olma yolunda olan bu elemanların önünün kesilmemesi açısından daha dikkatli olunmalıdır.

Fakültelerden alınan diplomalar o mesleği icra edebilme belgesi olmamalı, bunun için ilgili meslek kuruluşları ile işbirliği yapılarak merkezi yeterlilik sınavı uygulanmalıdır. Böylece öğrencilerde rekabet ortamı yaratılarak kaliteli eğitim öğretim özendirilebilecektir.

Üniversite fonlarının, rektör tercihi ve fakülteler arasında ve ihtiyaçlara göre objektif ölçülerle kullanılması sağlanmalıdır.

Üniversitelerde aşiret yönetimi terk edilmelidir. Keyfi uygulamalar yerini daha demokratik olmalıdır. Üniversiteler iş isten geçtikten sonra kendi sorunları için tepki gösteriyor ancak, geç kalmış oluyorlar.

Devlet memurları arasında en düşük maaşı üniversite personeli almaktadır. Bu da devlet personelini diğer kurumlara nakil geçiş yapma çabası içerisine sokmaktadır. Bu nedenle öncelikle kurumlar arası maaş dengesizliğinin giderilmesi gerekmektedir.

Üniversite personeli özellikle büyük şehirlerde lojman imkanından yararlanamamaktadır. Yalnızca üst düzey yöneticiler için lojman bulunmaktadır. Geliri kısıtlı olan üniversite personelinin lojman problemi çözülememesine göre günün şartlarına göre kira yardımı şeklinde lojman bedeli ödenmelidir. Üniversite personeli ulaşım yönünden de büyük sıkıntı çekmektedir.

Memurlar çocuklarını üniversite Vakıf İlk-öğretim Okulu'na verememektedir. Sebebi ise kontenjan yetersizliği ve ücretinin çok yüksek olmasıdır.

Üniversite personeli üniversite hastanesinde muayene ve tedavisini yaptırırken çok bü-

yük sıkıntılar çekmektedir. Üniversite personeline kolaylık sağlanabilecek uygulamalar getirilmelidir. Ayrıca bazı üniversitelerimizdeki cekup merkezlerinden faydalanma bütün personel için olmalıdır.

Akademik ve idari personel ücretlerinin yeniden değerlendirilerek, geçim kaygısı olmayacak düzeye çıkarılmasına bağlıdır.

Üniversite öğrencilerinin durumları da üniversite çalışanlarından çok farklı değildir. Öğrencilerimizin problemlerini ve bunların çözüm önerilerini ise şu şekilde sıralayabiliriz;

1. Bazı üniversitelerde bütünleme sınavları kaldırılmıştır. Bütünlemenin yerine yaz okulu uygulaması başlatılmıştır. Yaz okullarının uygulanmasında derslerin ders saati ve kredilerine göre öğrenci belli bir ücret karşılığı yaz okuluna devam etmektedir. Ancak, yaz okullarında derslerin açılabilmesi için en az 15 öğrencinin başvuruda bulunması gerekmektedir. Bu sayıya ulaşılmaması durumunda o ders için yaz okulu açılmamakta ve özellikle son sınıf öğrencileri mağdur olmaktadır. Son sınıf öğrencileri bir veya iki dersten dolayı bir yıl beklemek durumunda kalmaktadır. Bu durumlarda üniversitelerarası bir koordinasyon sağlanarak aynı yıl içeriklere sahip derslerin

farklı üniversitelerde açılması halinde dersi oradan alılabilmektedir. Yüksek lisans ve doktora derslerinde olduğu gibi.

2. Diğer bir husus ise yaz okulları geç bitiyor. Bazı eski kayıtlı öğrenciler için yapılan bütünleme sınavları ise geç yapılıyor. Dolayısıyla son sınıf öğrencilerinden olabileceklerin öğretmenlik başvuruları zamanında yapılamıyor. Mezun olmuş olan öğretmen adayları mağdur olmaktadır. MEB, bu konuda tek ders olan veya mezuniyet durumunda olan adayların ya müracaatlarını kabul edip eksik evrakların tamamlanması istemeli veya öğretmenlik başvurusu tarihini bütünleme veya yaz okulu bitiş tarihine göre ayarlanmalıdır.

3. Diğer bir sorun da, daha önce alt sınıflarda okutulan fakat sonradan kaldırılmış olan derslerin hem öğrenciye hem de o derslerin okutulduğu bölümlerde problem olmasıdır. Çözümü ise, bu derslerin yerine konulan yeni dersleri almak suretiyle çözüme ulaşılabilmeli veya bu dersler tamamen yürürlükten kaldırılmalıdır. Kaldırılan derslerden öğrenciler muaf tutulmalıdır.

Üniversitelerde mevcut yasaya göre devletin üniversitelere ayırdığı pay çok azdır. Dolayısıyla üniversitelerdeki araştırma ve geliştirme (ARGE) giderlerine ayrılan pay yetersiz kalmaktadır.

Üniversitelerimizin problemlerine çözüm olabilmesi açısından eğer böyle bir yasa ile belli bir sayıda eleman çalıştıran kuruluşlar ve sanayicilerin devlete ödedikleri vergilerin belirli bir yüzdesi kuruluşun kendi amaçları doğrultusunda olmak şartıyla, üniversitelerle işbirliği yaparak hem sanayi kuruluşlarının problemlerine çözümler sağlanmış olacak hem de, üniversitelerden araştırma işbirliğine giderek teknolojik gelişim sağlanmış olacaktır. Bu durum ülkemizin geleceği açısından büyük önem taşımaktadır.

Böyle bir durumda hem üniversite hem de üniversite araştırma geliştirme için kaynak sağlanmış olur. Neticede ülkemiz teknoloji alanından teknoloji satan konuma geçecektir. Uzun vadede de olsa uluslar arası söz sahibi ve siyasi güç sahibi olabiliriz.

TASLAK RAPOR BİR ANLAMDA YÖK'ÜN KENDİSİNİ ELEŞTİRMESİDİR

İsmail KONCUK

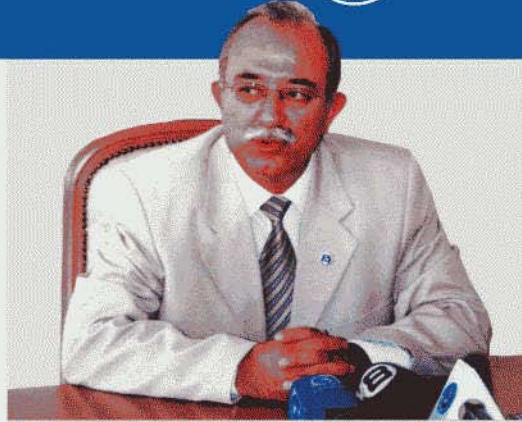
Türk Eğitim-Sen Genel Sekreteri
ikoncuk@turkegitimsen.org.tr

YÖK tarafından hazırlanan "Türkiye'nin Yükseköğretim Stratejisi, Taslak Raporu" yayınlandı. Raporda, bizim de katıldığımız; rektör seçiminden, dekan seçimine ilişkin demokratik yönden ciddiye alınması gereken projeler bulunmaktadır. Yalnız, taslak raporda üniversitede örgütlü sendikalar ve öğretim görevlileri dışında kalan personel dikkate alınmadan teklifler getirilmiştir. Bu eksiklik, katılımcı demokrasinin üniversitelere yerleşmesinin önünde büyük bir engeldir. Taslak rapor, bir anlamda YÖK'ün kendisini eleştirmesi olarak da görülebilir. Söz konusu eksiklikler giderilip, teklifler ilgililer tarafından tartışılarak, bir toplumsal mutabakat sağlanmalı ve gecikmeden hayata geçirilmelidir.

Raporda, ortaöğretimle alakalı bazı teklifler de öne sürülmüştür. Bunlardan en dikkat çekici olanı **ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVI**dir. Taslak raporda, bu sınav temel alınarak dört aşamalı yeni bir ÖSS anlayışı da yer almaktadır. Bu konunun toplumda tartışılmasını ve bir oldu bittiye getirilmemesini istiyoruz, görüşlerimiz bir ideolojya içinde yapılan bir değerlendirme olmayıp, yeni ve kabul edilir görüşlere açıktır. Türk Eğitim Sen olarak değerlendirmemiz şu şekildedir;

ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVI OLMALIDIR

Ortaöğretim Bitirme Sınavı olmalıdır:

Çünkü, bu sınavın aşağıdaki gerekçede belirtilen ortaöğretim kalitesini artırmaya hiçbir katkısı olmayacaktır. Ortaöğretim Bitirme Sınavının konulmasındaki esas sebep ortaöğretim kalitesinin artırılması ise, bu hedef başka yollarla sağlanabilir.

Taslak Raporun 161. sayfasında; "Ortaöğretimde rutin hale gelen, afla sınıf geçirme, devamsızlıkta gösterilen hoşgörü gibi populist hesaplara dayanan uygulamalar, eğitimin niteliğinin düşmesine yol açmış, sınıfta kalmak neredeyse sınıf geçmekten daha zor hale getirilmiştir. Bu durum, öğrencileri lise eğitimi yerine, onları üniversite sınavlarına hazırlamada daha etkili öğretim veren dersanelere yönlendirmiştir denilmektedir."

Bu tespit son derece doğrudur. Ancak, tespitin doğru olması, bu eksikliklerin **ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVI** konularak giderilebileceği anlamına gelmez. Çünkü;

1- Ortaöğretimde kalitenin artması hedefleniyorsa, bu öğretimi bir bütün olarak düşünülmalıdır. Tedbir, lise 1. sınıfta ortaya konmalı ve YÖK'ün raporunun 161. sayfasında bulunan, yukarıda belirtilen afla sınıf geçme, devamsızlıkta tolerans gibi sınıfta kalmayı adeta imkansız hale getiren uygulamalardan şiddetle kaçınılmalı ve lise 1. sınıftan itibaren ortaya konulacak bu anlayış 2,3 ve 4 sınıflarda devam etmelidir.

Dolayısıyla, bir bütün olarak değerlendirilen ortaöğretim, başlangıcından itibaren "kalite" anlayışı içinde düşünülmelidir. Halbuki **ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVI** bir sonuçtur. Sonucun, geçmiş 4 yıla kalite anlamında hizmetinin olacağı iddiası bile, mümkün değildir.

2- YÖK 1. maddede ifade ettiğimiz tedbir gündeme getirememektedir. Çünkü kalite arayışları içerisinde lise 1'den başlamak üzere sınıf geçmenin, ciddi ve değişmez kriterlere bağlanması halinde, sınıf tekrarı yapacak öğrenci sayısının artması sebebiyle, büyük oranda derslik ve öğretmen ihtiyacı ortaya çıkaracaktır. Mevcut durumda bile binlerce derslik ve öğretmen açığı olduğu düşünüldüğünde, doğacak yeni ihtiyaçları karşılamak mümkün olmayacaktır.

O halde, YÖK tarafından **ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVININ**, kaldırıldıktan 35 yıl sonra, tekrar ihdas edilmek istenmesi, ortaöğretimde yaşanan "kalite" problemini gidermeye yönelik değildir. Burada esas hedeflenen, ÖSS'ye girecek büyük öğrenci kitlelerinin önüne yeni bloklar koymak ve yeni bir filtre sistemi oluşturmaktır. Böylece, güya, üniversite önünde yığılmaları önlemektir. Esasen, yığılmanın adresini değiştirmekle hangi problemi önlemiş olacağız? YÖK'ün bu konudaki kaygıları kendilerince doğru olabilir, ancak, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK'in de **ORTAÖĞRETİM BİTİRME SINAVINDAN** yana açıklama yapmasını anlayabilmek mümkün değildir. Çünkü, kaliteli bir ortaöğretim programı verdiğinizden emin olduktan sonra **BİTİRME SINAVI** yapmanın ya da yapmamanın herhangi bir önemi bulunmamaktadır. Öyleyse burada esas hedeflenmesi gereken; lise 1'den başlamak üzere, bütün ortaöğretimin kaliteli hale getirilmesidir.

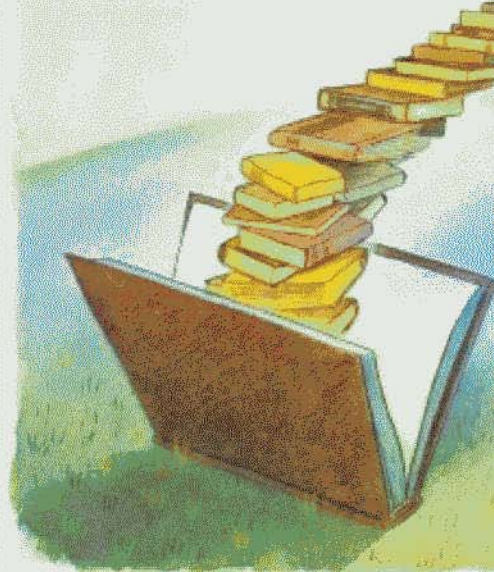
Ortaöğretimi Bitirme Sınavının, ortaöğretimin bugünkü şartları içerisinde uygulanması ÖSS sebebiyle üniversite önündeki yığılmalara, OBS (Ortaöğretim Bitirme Sınavı) önüne almaktan başka bir işe yaramayacaktır. Kaliteli Ortaöğretim anlayışına hiçbir katkısı olma-

yacak bu tip teklifleri ortaya koymak ne YÖK'ün ne de MEB'in işi olmalıdır. Bu teklifin hayat bulması halinde **LİSE MEZUNU BİLE OLAMAYAN BİNLERCE GENÇLE KARŞI KARŞIYA KALINACAKTIR.**

OBS YERİNE ODBS GETİRİLMELİDİR

Toplumu yanlış yönlendirmeye, aldatmaya, oyalamaya hiç kimsenin hakkı yoktur. Denenmiş, çağdışı bir yöntemi, ortaöğretimi düzlüğe çıkaracak bir proje gibi takdim etmek bir şeyler yapıyor görünmekten başka bir işe yaramayacaktır.

ÖSS'ye temel olacak bir sınav yapılmak isteniyorsa, bu sınav **ORTAÖĞRETİMİ BİTİR-**

ME SINAVI değil, ÖSS öncesinde yapılan sadece alan/bölüm müfredatına yönelik olan, sonuçları diploma notu ile beraberce değerlendirilen ve öğrencinin **ÖSS AĞIRLIKLIL ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANI**nı tespit edecek bir sınav olmalıdır. Adı, **ORTAÖĞRETİM DÜZEY BELİRLEME SINAVI (ODBS)** olabilir. Bu sınav sonuçları itibarıyla yeni ÖSS anlayışına taban oluşturabilir.

DÖRT GRUP SINAV KABUL EDİLEBİLİR

ÖSS sınavlarının 4 grupta yapılması, yeni bir sınavlar zinciri yaratmak dışında, sistemin kabiliyetleri ölçmeyi öne alması, ortaöğretimi önemli hale getirmeyi hedeflemesi ve ders dü-

zeyi belirleme sınavında her dört aşamanın öğrencilerimize yeni bir şans olması sebebiyle iyi bir uygulama olacağını düşünüyoruz. Ancak, bu sınavlarda "ortaöğretimi bitirme sınavları" temel olmaktan çıkarılmalı, gerekiyorsa yerine, lise mezunlarına uygulanacak ODBS (Ortaöğretim Düzey Belirleme Sınavı) konmalıdır. Öğrencilerin hem TDSS'ye (Temel Düzey Seçme Sınavı) hem de DDSS'ye (Ders Düzeyi Seçme Sınavı) girme hakkı olmalı ve öğrenci istediği sınav sonucuyla bir yükseköğretim programı tercih edebilmelidir. İkinci bir yerleştirme yapmaya gerek duylmadan, her programa kontenjanı kadar yedek kazananlar listesi oluşturulmalı, kontenjanlar mutlaka doldurulmalıdır.

Uygulanacak yeni sistem ortaöğretim müfredatıyla taban tabana örtüşmeli, dolayısıyla lise öğretiminin önemini öne çıkarmayı sağlayacak tedbirlerden asla taviz verilmemelidir. Ortaöğretim başarı puanı nesnel (başarıyı belirleyici) ve şahsi olmalıdır.

Lise mezunu olan bütün öğrenciler, 4 grup sınavın her aşamasına, herhangi bir katsayı problemi yaşamadan girebilmeli, dolayısıyla, mesleki teknik eğitimin yaşadığı sıkıntılar son bulmalı, ayrıca, adaylara bitirdikleri lise programına ve branşına göre ek puan verilmelidir. "Beşikten mezara kadar oku" anlayışı gereği, öğrenciler tercih ettikleri lise türü ve bölümleri sebebiyle ömür boyu mahkum edilmemelidir. Bu sebeple, Lise 10. sınıftan sonra, öğrencilerin alan değiştirme hakkı olmalı, mezun olan öğrencilere de, süre sınırlandırması olmaksızın, açık lise yoluyla, fark dersleri verilmesi halinde, alan değiştirme imkanı sağlanmalıdır. Bu konuda YÖK ve MEB arasında en kısa zamanda bir mutabakat sağlanmalıdır.

Yeni ÖSS, dört yıllık lise mezunlarına yönelik olarak uygulanmalıdır.

YÖK tarafından hazırlanan taslak rapor, yukarıda belirttiğimiz yönüyle, önümüzdeki aylarda yapılacak olan 17. Milli Eğitim Şurası'nda da tartışmaya açılmalıdır.

NEDEN ÜNİVERSİTELERDE YENİDEN YAPILANMA GEREKLİDİR

Rıfat ÇELİK

Türk Eğitim- Sen
Adana 3 No'lu Şube Başkanı

Değerli üniversite çalışanları ülkenin kalkınmasını ve toplumun geleceğini yönlendirecek olan sizler bu ülkenin olmazsa olmazları-sınız. Bugüne kadar hiç kimseye boyun eğmeden kendi işinizi yaptınız, birilerine yaranmak için değil bu ülkenin geleceği için bilimsel çalışmalarınızla, yetiştirmiş olduğunuz genç beyinlerle bu ülkeye yön vermeye çalıştınız. Ama ne yazık ki, ülkenin kalkınmasında verimli olacak bütün çalışmalarda olduğu gibi sizlerin de önünüzde destek yerine köstek, katkı yerine sindirmeyi uyguladılar. Bundan dolayı yeniden yapılanma gereklidir.

Üniversite çalışanlarının ekonomik durumunu kurum içi ve dışı olarak ele aldığımızda daha iyi görebilmekteyiz. Devletin diğer kurumları arasında %70 ücret kaybı yaşanmaktadır. Örneğin, Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanlığı İşçi Sağlığının bölümünde çalışan bir memur bugün 1.050.00 YTL, hemşire 1.239.79 YTL, kimyager 1.560.00 YTL ücret alırken; üniversitede çalışan bir memur 650.00 YTL, hemşire 700.61 YTL, Arş.Gör. 850.00 YTL, Doç.Dr. 1.550.00 YTL ücret almaktadır.

Kurum içi olarak baktığımızda ikinci bir adaletsizlikte karşı karşıyayız. Hiçbir kurumda kurum ödeneğinin birisine verilip birisine verilmemesi olmamıştır. Örneğin Maliye, Posta, Bağkur vs. gibi kurumlarda ödeneklerden herkes yararlanırken üniversitelerde tam tersi yaşanmaktadır.

Üniversite çalışanlarının almış olduğu Üniversite Ödeneği ve Geliştirme Ödeneğini yalnız Öğretim üyeleri alır Okutman, Arş.Gör., Öğr. Gör. ve 657'ye tabi çalışan memurlar alamazlar. Üniversiteli olmak ikinci sınıf ü-

retli olmak ise bu kadrolarda üniversitede çalışmada üçüncü sınıf memur olmaktır. Döner sermaye katkı payı dağıtımında yine aynı şartlar mevcuttur. Hükümetin 2000 yılında yaptığı iyileştirmede de aynı durum yaşandı. Yalnızca Profesör ve Doçent kadrosunda çalışanlara iyileştirme yapıldı; diğer çalışanlar yine görmezden gelindi. İşte böyle bir adaletsizliğin dünyadaki hiçbir üniversitede benzeri olmadığı için yeniden yapılanma gereklidir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki cezalar yetmiyormuş üstüne bir de 2547 sayılı kanunla getirilen yaptırımlar çalışanların ensesinde her an durmaktadır. Kanuna göre 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre çalışanlar tarafından yürütülmesi gereken Genel Sekreterlik, Daire Başkanlığı gibi idari görevlere de -seçim yatırımı hesaplarıyla- akademisyenler vekaleten atandığından dolayı türlü sıkıntılar yaşanmaktadır.

Üniversitemizde seçimler de diğer bir sıklıktır. Seçme ve seçilme hakkı bulunan Öğretim üyeleri Bölüm Başkanlarını seçerler ama Rektör istediğini atar. Dekanı seçerler fakat Rektörün önerdiği yerine YÖK istediğini atar. Rektör seçerler ama YÖK'ün önerdiği üç adayın içinden Cumhurbaşkanı istediğini atar. Bu seçim şekliyle idareci olanlar 2547 sayılı kanunun gücünü de arkasına alarak idare ederler! Artık bu noktadan sonra üniversitelerin kaderi idarecilerin inisiyatifine kalır. Eğer yönetici yeterli değilse, üniversitemiz adeta yarı açık ceza evine dönüşmüş, keyfiyetin hüküm sürdüğü, her türlü haksızlığın olduğu bir kurum haline dönüşür. İşte bunun için de yeniden yapılanma gereklidir.

Üniversitelerde bilim ve bilim adamına destek verilmediğinden, eğitime ayrılan payın yetersizliğinden sokaktaki vatandaş da hi yakınmaktadır. Üniversiteler, ülkelerin olmazsa olmaz kurumlarıdır. Ama ne yazık ki, ülkemizde bu güne kadar bir devlet politikası olmadığından dolayı, geçmiş hükümetlerin yanlış politikaları ve bu hükümet ile YÖK arasında yaşanan koltuk ve yetki kavgasından dolayı üniversiteler üzerinde kurulmuş olan baskı bilimsel çalışmalarını engelleyen, üniversite çalışanlarını ekonomik olarak adeta cezalandıran bir anlayışı ortaya çıkarmıştır. Bundan dolayı üniversitemiz ciddi sıkıntılarla karşı karşıyadır. Bunun için yeniden yapılanma gereklidir.

Öğrenci konusunu ele aldığımızda da durumumuz parlak görünmektedir. Üniversiteye yerleşebilmek için gecesini gündüzüne katarak çalışan ama üniversiteyi bitirdikten sonra geleceğe yönelik düşünmeye başladığında yarınlardan korkar duruma gelen bir gençlikle karşı karşıyayız. Ülke olarak ümit vaat eden genç yetişmiş beyinlerimizi ABD ve AB'ye kaptırıp, ciddi bir şekilde beyin göçü verir hale gelmişiz. Gençlerimizin kaderi bu olmamalıdır. Bunun için üniversitemizde değişim ve yeniden yapılanma gereklidir.

Ne Avrupa'nın en iyi 200 üniversitesi arasında ne de Dünyanın en iyi 500 üniversitesi içerisinde, ülkemizdeki 53 Devlet ile 24 Vakıf üniversitesinden bir tanesi yer almamıştır. Eğer biz bu gerçekleri görmemizden gelir, dünyayı takip etmekten yoksun olursak; küresel sermayenin talep etmiş olduğu gibi hiç bir şey düşünmeyen, üretmeden tüketen toplum haline geliriz ki, bu durum geri dönüşü olmayan bir tehlikedir. Bu tehlikeyi görmek ve geleceğe hazırlanmak zorundayız.

Üniversiteler Teknisyenin, Mühendisin, Doktorun, Savcı ve Hakimin vs. bütün kademelere eleman yetiştiren insan hamurunun şekillendirildiği kurumlardır. Ülkenin kalkınmasının, sanayi ve teknolojinin gelişmesini sağlayan, takip eden kurumlardır.

İşte başlıklar halinde açıklamaya çalıştığımız

üniversitelerin içinde bulunduğu durumda kurtarılması için yeniden yapılanma gereklidir.

Çalışanı, öğrencisiyle ve hatta yöneticisi ile kavgalı duruma gelmiş YÖK kanununun yetersizliğini ve ihtiyaçlara cevap veremez durumda olduğunu herkes anlamış durumdur. Dün değişime karşı direnen ve bu kanunu savunanlar, bugün değişimi savunmaktalar. YÖK Başkanı, Başbakan ve Cumhurbaşkanı dahi kanun yetersizliğini söylemekte. Çünkü YÖK tarafından hazırlanan "Türkiye'nin Yükseköğretim Stratejisi, Taslak Raporu" bunun ispatıdır. Öyleyse çözüm, yalnız konuşmayla değil, kendi öngörülerini bırakıp öğrencisi ve çalışanı kavgalı olmayan 72 milyon Türk insanın geleceğine yön verecek kanun değişikliğini acilen yapılmasıdır. Biz sendika olarak, sorunun çözümünü noktasında; 2002, 2003 yılında YÖK kanunu değişikliği için verdiğimiz desteği ülkemizin geleceği için bilgi ve birikimimizle bugün de vermeye hazır olduğumuzu ilan ediyoruz.

Değerli üniversite çalışanları, ülkemizin geleceği için küresel sermayenin emrinde uşak olmadan teknoloji satın alan değil, üreten bir Türkiye için, çalışan üreten ve yol gösteren olacağız. Bundan dolayı bütün Üniversite çalışanlarının desteğine talibiz. Bu desteği de vereceğimize inanıyorum.

Saygılarımla.

MEMURUN GÖSTERGELERİ

Ali Fuat ERDEM

Türk Eğitim-Sen Ankara Üniversiteler Şubesi
Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Ekonomik mesele sadece biz çalışanların sorunu değil ülke insanımızın sorunu haline gelmiştir. Her kesimde büyük rahatsızlıklar mevcuttur. Fakat çalışanlarda emeğinin karşılığında ücretlerinin yaşam koşullarına göre düzenlenmesi; fiziksel ve psikolojik sağlığınıza uygun ortamlar oluşturulmalı, onuruza, hassasiyetimize derin bilgilerimi-ze samimiyetle inanılarak davranılmalıdır.

Oysa çok samimi duygularla işe başlayan memurlar muratlarına hiçbir zaman ermiyor çile yumağı iş hayatında devam ediyor.

Elektronik ortama aktarılan, memurların özlük hakları ve diğer güncel bilgileri ilgili veri tabanı ilginç gerçekleri gözler önüne seriyor. Kamuda çalışan 100 memurdan 46'sı tek maaşla evini geçindirmeye çalışıyor. Her 100 memurdan 56'sının maaş'ı da 900YTL'nin altında bulunuyor. Genel bütçeli kuruluşlarda çalışan 1.545. 597 memur için bir "Veri Tabanı" oluşturuldu, Bu veri tabanına göre resmi rakamlarla görün memurun içler acısı durumu:

GÖSTERGELER	MEMUR SAYISI	ORANI
Evli memur sayısı	1.351.799	87,46
Bekar memur sayısı	193,879	12,53
Eşi çalışmayan memur sayısı	711,045	46,00
0-6 yaş çocuk yardımı alanlar	408,817	26,45
6 yaş üstü çocuk yardımı alanlar	703,520	45,51

KIDEM	MEMUR SAYISI	ORANI
5 yıla kadar(5yıl dahil)	325,883	21,08
5-10 yıl arası(10 yıl dahil)	347,252	22,47
10-15 yıl arası (15 yıl dahil)	282,947	18,31
15-20 yıl arası (20 yıl dahil)	269,145	17,41
20-25 yıl arası (25 yıl dahil)	212,720	13,76
25 yıldan fazla	107,650	6,97

AYLIK MAAŞ	MEMUR SAYISI	ORANI
610 YTL' ye kadar	15,338	0,99
611 - 750 YTL arası	258,323	16,71
751 - 900 YTL arası	595,818	38,55
901 - 1000 YTL arası	270,454	17,50
1.001 - 1.200 YTL arası	233,866	15,13
1.201 - 1.500 YTL arası	128,548	8,32
1.501 - 1.800 YTL arası	19,413	1,26
1.801 - 2.000 YTL arası	4,563	0,30
2.001 - 2250 YTL arası	7,321	0,47
2.251 - YTL ve üstü	11,903	0,77

Buna göre, devlet memurlarının yüzde 56'sının aylık maaşı 900YTL ve bu rakamın altında bulunuyor. Memurların yüzde 98,5'unun aylık maaşı, Sivil Toplum örgütlerini yok-sulluk sınırı olan 1.861.00YTL'nin altında kalıyor. Günümüzde halen 1.521.810 memur 1.800,00YTL'nin üstünde de maaşa sahip memurların sayısı ise 23.787 olarak belirleniyor.

Emekli Sandığı verilerine göre, ülkede her 4 memurdan birisi, eğitim öğretim hizmetlerinde çalışıyor.

Şimdi siz zannetmeyin ki 1.800.00YTL üstündeki Maaş alan 23.787 kişinin Hepsinin yillarca okumuş Profesör, Doçent, Genel sekreter, Genel Müdür, Daire Başkanı, Şube Müdürü, Doktor, Mühendis, mimar , Avukat, Hakim, Savcı, Asker, Polis Öğretmen gibi elif meslek gruplarıdır. Bunlar bu makamlara gelene kadar 15-20 yıl fiilin tahsil, fiilen tahsilin akabinde mesleklerinde başarılı olabilmesi için Yurtdışı; Yurtiçi eğitim-öğretim ve araştırma günlük teknoloji takip etmek vs. bu o ka-

darda devlette hizmetleri var olan kişilerdir. keşke bu gruplar alsa idi.....!

4046 sayılı yasa gereği özelleştirme kapsamından Türk Telekomünikasyon A.Ş. den Hacettepe üniversitesine gelen ortaokul ve lise mezunu Koruma güvenlik görevlilerinin ortalama 2.050.00-2.300,00 arası (biz bu çalışmamızın maaşını çok görmüyoruz) yasa gereği geldikleri kurumda aynı maaş alacaklar. Üniversite kadrosundaki Koruma Güvenlik görevlilerinin maaşı ise 650,00YTL civarındadır.

Gelelim Diğer personele:

UNVANI

ORTALAMA MAAŞI

Diyorum ki keşke yıllarca okumayıp bir siyasetçinin arkasından koşuturup kitler'de işe girseydim....!. Neden ? Bir Profesör, Doçent, Mühendis, öğretmeninki sesi çıkmaz Daire Başkanının iki katı maaşla emrinde bir güvenlikçi bekçi olur mu ? Ya saatlerce ameliyat yapan Doktorlar'a ne demeli : İşte biz bu haksızlıkları dile getirmek için sendikacı olduk makam mevki isim şöhret olmak için değil ,Vatan Millet çalışma sevdamız bizlerin bitmez.

Değerlendirmeyi siz çalışanlara bırakıyorum emeğimize göre hep beraber ücretlerimizin yaşam koşullarına uygun düzenlenmesi için daha iyi yarınlara tade bilmek,haklı mücadelemizi sürdürmek dileklerimizle.....

ÜNİVERSİTELER NEREYE?

Nedim MERCAN

İşyeri Temsilcisi

DEÜ Rektörlüğü Öğrenci İşleri Şube Müdürü

Mevcut Yükseköğretim Kurulu ve bağlı Üniversiteler, 12 Eylül darbesinin getirdiği belirsiz ortamda "yapalım olsun" zihniyetiyle ve komuta hiyerarşisine göre şekillendirilmiş bir eğitim sistemidir.

Hatırlıyorum da, 90'lı yıllarda, mevcut Yükseköğretim Kurulu Kanunu hakkında üniversitelerden görüş istenmiş, gelen görüşlerin %90'nın, (oysa öğretim üyelerinin %99'u Yükseköğretim Kurulu Yasasını eleştiriyorlardı) bu yasadan memnun olduğu yönündeydi.

Hocalarımız yıllarca, rektörlerin seçimle iş başına gelmesini savundular ve istedikleri de oldu. Ama hocasıyla, memuruyla, öğrencisiyle bir bütün olarak savundukları üniversitelerde, çalışan memurların "oy kullanma" hakkını yok saydılar. Ve bu zamana kadar geçen sürede gördük ki, "yeni" diye getirilen sistem, üniversitelerin çöküşünü hızlandırdı. Üniversitelerde ki seçim ortamı, Türkiye'de ki genel seçim ortamını aratmayacak bir düzeye geldi. Tüm bu gelişmeler süresince de arada ezilenler 657 sayılı yasaya göre hizmet veren personele oluyor. Kadrolaşma, adam kayırma, ahbap-çavuş ilişkileri alabildiğine, memur kesimini sindirmeye yönelik işliyor.

Üniversitelerin kuruluş şemasında, Genel Sekreter ve Yardımcıları ile Daire Başkanlıkları 657 sayılı yasaya tabi personelce yürütülmesi gerekirken ve bu konuda Maliye Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu'nun yazılı talimatları olmasına rağmen, buralara seçimlerden sonra öğretim üyeleri atanmaya başlamıştır.

Günümüzde, üniversitelerde görev yapan memur arkadaşlarımız, geleceklerinden emin değillerdir. Çünkü, bu sistemde rektörün sınırsız idari, akademik ve mali yetkileri bulun-

maktadır. 2547 sayılı yasada mevcut 13/b-4 maddesi, rektörler tarafından kıyım makinası gibi kullanılmaktadır. Çoğu zaman yasa ve yönetmelikler gözardı edilmektedir ve bunun da bir yaptırımı maalesef mevcut sistemde yoktur. Önümüze devamlı engeller çıkarılmaktadır. 13/b-4 maddesini Danıştay "geçici görev" olarak tanımlamış olmasına rağmen, çoğu üniversite rektörleri, bu kararı görmezden gelmektedir. Ve memur arkadaşlarımız, zulüm ve çile çekmeye devam etmektedirler.

Üniversiteler memuruyla, okutmanıya, öğretim üyesi ile birlikte, öğrenciye hizmet etmesine rağmen, Döner Sermaye payından her çalışanın faydalanmadığı çarpık bir yapılanma mevcuttur. 657 sayılı yasaya tabi çalışanların olmadığı bir üniversite de hiçbir çark (eğitim-öğretim ve hastane hizmetleri, araştırma) dönmez. Ama, iş döner sermaye payına gelince, aynı kurumda çalışan personel arasında adaletsizlik "diz boyunu" bulmaktadır. Bugün Türkiye'de hiçbir ek geliri olmayan çalışanların bulunduğu yer herhalde üniversitelerdir.

Aynı üniversitede çalışan öğretim üyeleri (almasınlar demiyoruz) "Üniversite Tazminatı" alırken, memur kesimine bir kuruş bile verilmemektedir:

Üniversitelerimizin çağdaş, verimli, esnek, olması ve çalışanların huzur içinde olması isteniyorsa mevcut sistemin derhal değiştirilmesi gerekmektedir. Bilim yuvası olmaktan çıkmaya ramak kalan üniversitelerimizin biran evvel, çağdaş ülkelerdeki gibi yapılanması gerekmektedir.

"Tek Adam"lık sistem, üniversitelerimizi çökertmiş, çalışanlar da huzur bırakmamıştır.

ÜNİVERSİTELERDE KALİTE

Doç. Dr. Mehmet ERSAN

Türk Eğitim-Sen Ege Ün. Temsilcisi

Türkiye'de yüksek öğretim kurumlarının işleyişi ve verimliliği ile ilgili önemli sorunların olduğu açıktır. Bu konu bu günlerde YÖK'ün yaptığı taslak programlar çerçevesinde tartışılmaktadır. Üniversiteleri yönetme sorumluluğunun kime ya da kimlere nasıl verilmesi gerektiği konuları başta olmak üzere yapısal değişiklik, özerklik, üretim ve yayın kalitesinin artması için alınması gereken önlemler ile ilgili sorunlarının giderilmesi başta olmak üzere daha bir çok konuda çözüm önerileri sunmakta, arayışlar sürmektedir.

Türkiye'de üniversitelerin her geçen gün kalite kaybına uğradığı ve yavaş yavaş meslek yüksek okullarına dönüştüğü, eğitimin kalitesinin arttırılması için önlem alınması gerektiği üniversite çevrelerinde dile getirilmektedir. Bunun önlenmesi için üniversitelerde lisans eğitimi alan öğrencilerin her şeyden önce araştırmacı yanları geliştirilerek, hayata atıldıklarında karşılarına çıkan sorunları çöze yeteneği kazandırılmalıdır. Ancak günümüz üniversitelerine baktığımızda statik bir eğitim anlayışının hakim olduğu görülmektedir. Bu sorunun aşılması için öğrenciler araştırmaya yönlendirilmeli ve daha fazla proje çalışmalarının içine dahil edilmelidir. Bu prensibin uygulanabilmesi için kontenjanların tekrar gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Kaliteyi arttırmanın yollarından birisi de başarının çeşitli şekillerde ödüllendirilmesidir. Ancak getirilen afklar ve açılan yaz okulları başarısız öğrencileri ödüllendirmekte ve bu durum kalitenin arttırılmasını engelleyen bir diğer faktör olarak karşımıza çıkmaktadır.

Son zamanlarda doktora programları konusunda kalite kaybına yol açabilecek bir uygulamanın başladığını üzüntüyle görmekteyiz. Fen-Edebiyat Fakültelerinde, lisans döneminde formasyon dersleri kaldırıldığından, bu

dersler lisans eğitimi tamamlandıktan sonra tezsiz yüksek lisans adı altında verilerek, öğrencilerin öğretmenlik yapabilmelerine imkan sağlanmaktadır. Yeni yapılan bir değişiklik sonucunda akademik gelişme ve yükselme ile hiçbir ilgisi olmayan tezsiz yüksek lisans diplomasına sahip olan her öğrenci, doktora programlarına müracaat hakkını elde etmektedir. Bu durumun üniversitelerdeki akademisyen kalitesini nasıl etkileyeceği cevaplanması gereken bir soru olarak karşımızda durmaktadır.

Üniversitelerde kaliteyi arttırmanın vazgeçilmezlerinden birisi de donanımlı akademisyen yetiştirmektir. Akademik kariyerin henüz başında bulunan araştırma görevlilerine sunulan imkanların kısıtlı oluşu, özellikle serbest piyasaya açık bölümlerde kaliteli ve donanımlı gençlerin akademisyenliği tercih etmemesine neden olmaktadır.

Üniversitelerin en önemli işlevlerinden birisi üniversite-sanayi, üniversite-toplum işbirliğini gerçekleştirmesidir. Bu işlevin yerine getirilebilmesi için üniversitenin üretim görevini en üst düzeyde gerçekleştirmesi gerekmektedir. Bunun sağlanabilmesi ise öğretim üyelerinin sürekli proje üretmesi ve bu projeleri sanayi ve topluma sunmasıyla mümkündür. Öğretim üyelerinin üretim görevini yerine getirebilmesi, ancak yeterli zamana ve ekonomik desteğe sahip olmasıyla sağlanabilir. Yani öğretim üyesi, bütün zamanını ikili öğretim ve ek derslere ayırmamalı, birikimlerini üretme dönük akademik faaliyetlere ve projelere yönlendirmelidir.

Özet olarak sözünü ettiğimiz bu sorunların çözümü ise, son günlerde başlatılan değişiklikler ile ilgili çalışmaların çoğulcu bir katılım sağlanarak, tutarlı bir şekilde yürütülmesi ile mümkün olacaktır.

YÖK, Din Öğretmenliği Kararını Derhal Geri Çekmelidir

Yrd. Doç. Dr. M. Hanefi Bostan

Türk Eğitim-Sen
İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

YÖK Genel Kurulu, almış olduğu sürpriz bir kararla, öğretmen yetiştirme eğitimi fakültelerinin tekelinde olduğunu ileri sürerek, İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği bölümlerinin, İlahiyat Fakülteleri bünyesinden Eğitim Fakülteleri bünyesine alınmasını hükme bağlamış bulunmaktadır. Basında yer alan bilgilere göre, Genel Kurulu'nun söz konusu bu kararı, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği bölümüyle ilgili kararı, oybirliği ile değil, 19 üyeden 16'sının verdiği oy sonucunda, ancak oy çokluğuyla almış bulunmaktadır.

Mevcut duruma göre, İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği bölümünün 2005'teki toplam kontenjanı 470 olup söz konusu bölüm, Türkiye'deki 20 ilahiyat fakültesinden 10'unda bulunuyor. Söz konusu bölümlerin bulunduğu üniversiteler ile 2005 yılı öğrenci kontenjanları şöyle: Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 100, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 50, Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 50, Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 40, Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 40, Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 40, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 60, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 20, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 40 ve Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi: 40.

Bu üniversitelerin İlahiyat Fakültelerinde kapatılan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği bölümleri, başka üniversitelerin değil, yine aynı üniversitenin eğitim fakültelerinde açılacak. Ancak, YÖK, bir istisna olarak, Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ndeki İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği bölümünün kapatılmasına ve onun yerine İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim

Fakültesi'nde böyle bir bölümün açılmasına da karar vermiş bulunmaktadır. Yine, alınan bu kararlar, bu bölümlere ayrılan kontenjan bu eğitim dönemi için değiştirilmemekle beraber, daha sonrasında artırılıp arttırılmayacağı YÖK Genel Kurulu ve ÖSYM tarafından belirlenecek.

Basından edinilen bilgilere göre, YÖK Genel Kurulu'nun almış olduğu bu kararın ÖSYM tarafından da onaylanması durumunda, 357 ilâ 369 arasında puan alan ve değişen bölümleri tercih ederek İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği mesleğine intisab etmek isteyen öğrenciler, 2006-2007 eğitim-öğretim yılından itibaren, artık İlahiyat Fakülteleri yerine Eğitim Fakülteleri bünyesinde öğretim görecekler. Söz konusu öğretmenlik bölümlerinin 28 Şubat sürecinin ardından İlahiyat Fakülteleri bünyesinde kurulmasıyla bu fakültelerinin yetki alanına giren İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni yetiştirme eğitimi Fakültelerinin yetki alanına devredilmesi sonucunda, öğretmenlikle ilahiyat fakülteleri arasındaki bağ bir çırpıda tümten kesilmiş olmaktadır. Bu suretle, daha önceki dönemde İlahiyat Fakültesi mezunlarının tümü öğretmenlik yapabiliyorken bu yetkinin iptaliyle İlahiyat Fakültelerinin toplumsal işlevselliğine de ağır bir darbe indirilmiş bulunmaktadır.

Ancak, YÖK tepeden inme bu kararıyla, sadece İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği'nin sadece İlahiyat Fakültelerinin yetki alanından çıkarıp Eğitim Fakültelerinin yetki alanına devretmekle yetinmemiş, bu bölümlerin eğitim programlarının da değiştirilmesi için çalışmalara başlanmış bulunmaktadır.

Bunun yanında YÖK Genel Kurulu, İlköğ-

retim Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin başka alanlarda da yetişmelerine olanak tanıyan “çifte anadal” ve “yan dal” uygulamalarını da kaldırmış bulunmaktadır. Bugüne kadar ki uygulamaya göre, bu bölümlerde okuyan öğrenciler, lisans öğrenimi süresince aynı fakülte içinde veya dışında izledikleri programa yakın bir bölümün derslerini aynı zamanda takip ederek, “çift anadal” mezunu olabiliyorlar ve başka bir programı da “yan dal” olarak, bilgilenmek için izleyebiliyordu. Ancak ortaya çıkan bu vaziyete göre, 2006 ÖSS sınavı ile bu bölümlere girecek öğrencilerin başka bir alan tercihi imkânı da kalmayacak olup, sadece “din kültürü ve ahlâk bilgisi öğretmeni” olarak yetiştirilecekler.

YÖK Genel Kurulu, bu programı tercih eden İmam-Hatiplilerin, “0.24'lük ek katsayı”dan yararlanacağı hükmünü değiştirmemiş olup, bu bölümler, İmam-Hatiplerin “alanının devamı” olarak kabul edileceğinden, ağırlıklı ortaöğretim başarı puanına uygulanan “0,8'lik katsayı” değişmeyecek ki bu da, İmam-Hatip mezunlarının, Öğretmen Lisesi mezunlarından sonra bu bölümlere girme şansı en yüksek mezun grubunu oluşturmasının imkânının henüz ellerinden alınmamış olduğunu göstermektedir.

Türk Eğitim-Sen ve Türkiye Kamu-Sen olarak, bu son kısımda belirttiğimiz ve henüz YÖK'ün değiştirmemiş bulunduğu, İmam-Hatipliler lehinde kalan son uygulamalar hariç, tepeden inme kararlarıyla değiştirerek şekillendirdiği diğer düzenlemeleri asla kabul edilemez nitelikte, iyi niyetten yoksun ve yanlış buluyor ve şiddetle reddediyoruz.

Çünkü her şeyden önce böyle bir karar alınırken kararın hedefi olan İlahiyat Fakülteleri öğretim üyelerinin fikir, görüş ve tekliflerine başvurulmamış olması iyi niyetle açıklanabilecek bir davranış değildir. Gerçi bu konuda YÖK'ün eski sabıkası hatırlanacak olursa şaşılacak bir durum olmadığı da söylenebilir. Gerçekten de YÖK bu konuda sabıkalıdır; çünkü daha önce de Eğitim Fakültelerinin programları tepeden tırnağa değiştirilip Fen-Edebiyat Fakülteleri ile birleştirilirken de aynı şekilde davranılmış, hiçbir Eğitim Fakültesinin fikir,

görüş ve teklifine başvurulmamıştı. Ancak ne var ki, kötü misal emsal teşkil edemeyeceğinden, bu son karar da bir yanlışlık, bir mesuriyet kazanabilmiş olamaz.

Bu karar usulden yanlış olduğu gibi esastan da yanlıştır. Çünkü, Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi gibi bir öğretmenlik alanını İlahiyat Fakültelerinin yetki alanından alıp Eğitim Fakültelerinin yetki alanına devretmek, meselâ, teknik öğretmenlik dallarını da Teknik Eğitim Fakültelerinin yetki alanından alıp Eğitim Fakültelerinin yetki alanına devretmekle eşdeğerdir. Nasıl ki Teknik Öğretmenlik bir alan dersi olup uzmanları Eğitim Fakültelerinde değil Teknik Eğitim Fakültelerinde bulunuyor ise, benzer şekilde, Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretmenliği de bir alan dersi olup onun uzmanları da Eğitim Fakültelerinde değil İlahiyat Fakültelerinde bulunur; yeri orasıdır. Bu bakımdan, hiçbir iyi niyet izi taşımayan bu karar sonucunda, yitirilecek olan bu alan öğretmenlerinin mesleki performanslarının ve yeterliliklerinin de düşük olacağı açıktır.

YÖK, almış olduğu bu kararla, İlahiyat Fakülteleri ile bir problemi bulunduğunu ve bu fakülteleri işlevsiz hale getirmek için her imkânı ve her fırsatı değerlendirebileceğini açıkça göstermiş bulunmaktadır.

Bu itibarla, Türkiye Kamu-Sen ve Türk Eğitim-Sen olarak, YÖK'ü, uygunluk arz etmeyen bu son karardan âcilen geri dönmesi; İlahiyat Fakültelerine karşı beslediği garazkâr tutuma son vererek Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretmenliği'nin devrini durdurması ve yine bugüne kadar olduğu gibi İlahiyat Fakülteleri bünyesinde kalmaya devam etmesini sağlanması konusunda uyarırız.

SENDİKA GERÇEĞİ VE GELECEĞİNE BAKIŞ

Turgay ÇAKIR

Türk Eğitim-Sen

Trabzon 2 Nolu Şube Başkanı

Sendikacılık yapabilmek için, Öncelikle sendikacılığa inanmak gerekir. Sonra da bu davaya inanan insanlarla yola çıkmak ve rota belirlemek bu mücadelenin temelini oluşturur.

Bilindiği üzere, öncelikle kendim inandırmadığım bir konuda başkasını inandırmaya çalışmak hayalcilikten öte gidemez. Bu nedenledir ki bir şeyi başarmak ona inandığın kadarıyla mümkün ve kolay olacaktır. İşte biz; Türk Eğitim-Sen ailesi olarak bu duygu ve inançla yola çıkmış gönüllü neferleriz. Önce kendimiz inandık ve sonra bize inanan arkadaşları da yanımıza alarak gücümüze ivme kazandırıp, sivil toplum hareketinin zirvelerine doğru yelken açtık. Bu denli uzun, meşakkatli ama bir o kadar da zevkli maratonun ardından nihayet ilgili iş kolumuzdaki yetkiyi almayı başardık. Peki olay burada bitiyor mu? elbette hayır; asıl mücadele şimdi başlıyor. Zira artık insanlara daha objektif anlamda güven aşlamak, kararlı ve istikrarlı somut adımlara imza atma zarureti doğuyor. Camia insanlarına bu ailenin birer mensubu oldukları duygusunu benimsetmek gerekiyor.

Şu da unutulmamalıdır ki, her sefanın birde cefası vardır. Emeklemeden yürümek, yürümeden koşmak olamaz. Bu bağlamda bizlerin de emeklediği söylenebilir. Ama yine de ait olduğumuz çizgi ve istikamete yılmadan yürüyeceğimize olan inancımız tamdır. Taktir edilmelidir ki, yaptırım gücünüzün bulunmadığı bir ortamda hükümetlerden istenilenin alınması da mümkün değildir. O halde elinizdeki imkanlarla var olanın en iyisini yapmak yegane gayeniz olmalı ve bu kararlı mücadele tüm üyelere anlatılmalıdır. Burada sosyal aktivite-lerin devreye girdiği de unutulmamalıdır. Bu sayede üyeleri bir araya toplamak, seminerli, yemekli, eğlenceli oluşumlarla vücut birliği

sağlanmak aidiyet duygusunu pekiştireceği kuşkusuzdur.

Öte yandan, Üniversitelerde Sendikacılık yapmak, diğer kuruluşlara göre çok daha zordur. Çünkü karşınızda ağızından çıkan sözün Kanun sayılabileceği bir otorite mevcuttur. Böyle bir durumda, sendikacılık benimseyip inanılsa bile üyelik konusunda ciddi çekinmeler hüküm sürmektedir. İdari personelin bu durumu bir nebze de olsa tolere edebileceği varsayılsa da, sendikacılığı sadece bir gönül bağı olarak benimseyen akademisyenler için aynı şeyi söylemek maalesef mümkün değildir.

Üniversitelerde, Rektörü ve Birim amirlerini kızdırmadan diğer bir deyişle suya, sabuna dokunmadan Sendikacılık yapmak zorunluluğu vardır. Çünkü mevcut Kanun ve Tüzüklerle onlara karşı koymak hiçte kolay değildir. Buna örnek olarak kendi Şubemiz adına bir işaret vermek gerekirse, bazı konularda hak aramak istediğimizde kendimizi bir başka yerde, sonrada bir başka Kurumda bulduğumuzu söyleyebiliriz. Kendinizi ve olayları anlatana kadar da sendikacılığa yoğun bir duraklama devri ve tarifsiz hezeyanlar yaşanacağı unutulmamalıdır. Ancak ne mutlu ki bizler, tüm bu zorlukları tüzüğümüzde ifadesini bulan "Hür Sendikacılık" anlayışı potasında eritip, aşmayı bildik. İnsanlara sendikacılık yaptığımızı ve yapacağımızı olan kararlılığımızı sergiledik. Yegane amacımızın üyelerimizin hak ve menfaatlerini Kanun, Tüzük ve Yönetmelikler dahilinde elden geldiğince korumak olduğuna inandırdık. Zaman zaman içimizi burkan zorluklara rağmen, eğlenceler düzenledik, geziler yaptık. Üyelerin üzgün ve mutlu günlerinde yanında olduk. Sorunları ile yakından ilgilendik. Kimi problemleri çözümledik kimileri için

yal gösterdik. Hal böyle olunca, kararlılık ve güven duygusuna susamış insanların bir bir bize katıldıklarını, her katılımcının da yanında birini getirdiğini müşahade ettik. Böylece hızla yuvarlanmaya başlayan kar topu, nihayet önü alınmaz bir çığ halinde 408 olan üye sayımızı 1100'lere taşıdı. Bu anlamda hedefimiz önce 1500, sonra da tüm personeli aynı çatı altında toplamaktır.

Öte yandan, sendikamızı benimsemiş katılımlı üye profili her görüş ve düşünce mensubundan oluşan parçaların sentezi niteliğindedir. Görüldüğü gibi farklı görüşlerin bir araya gelerek mevcut yekpareyi oluşturmasındaki temel etken, Yönetimimize duyulan güvenin açık bir ifadesidir. Burada bize düşen yegane görev ise, bu denli kutsi ve onurlu mücadeleyi daha da ileriye taşımaktır. Fakat ne hazindir ki, çoğu kez işçi sendikaları ile memur sendikaları karıştırılmakta ve geçmişte yaşanan sendika ağağından bahsedilmektedir. Bu durum da sendikacılık başarımızı ve üye kayıtlarımızı gölgeleyen etkenler arasında karışımza çıkmaktadır. Geçmişte yaşanan bu kötü hatıraların bıraktığı izler, sendikaya üye olmanın kişiye hiç bir şey kazandırmayacağı kanaatini uyandırmaktadır. Ancak bizler; tüm bunlara rağmen yılmadan mücadele ederek üyelerimize, sendikamızın sayılamayacak kadar faydasının bulunduğu, en basit kazanımların avukatlık hizmeti, ferdi kaza sigortası sistemi, yakında gelecek olan sağlık sigortası ve güçlü bir Türk Eğitim-Sen mensubu olmanın ayrıcalığını anlatıyoruz. Peki bu Yeterli mi ? asla değil, ama bu gücü hükümetler önünde de gösterdiğimizde yolu yarılmış olacağımıza inanıyoruz. Bu manada Kanunlarda gerekli değişikliklerin yapılmasını sağlamak için, hükümetlere uygulanacak etkili baskı yolunun, oy kozumuzun iyi kullanılmasından geçtiğini düşünüyoruz. Özetleyecek olursak, inanınca yola çıkacaksınız, inandıracaksın, üyelerine güçlü bir çatı altında olduğunu hissettirmeyi bileceksin

Bu duygularla, birlik ve beraberlik unsurlarının bizleri başarıya taşıyacağına inanıyor; tek vatan, tek millet, tek dil, tek bayrak ülküsünden asla taviz vermeyeceğimizi vurguluyoruz.

ruz. Pozitif yaklaşımlarla oluşturulacak sinerjiyi iyi kullanıp yılmadan ve durmadan anlatacak hedefe kilitlenip, başarı yolumuzda koşmaya devam edeceğimizi yineliyoruz. Herşeyin bu Vatan ve bu Millet için olduğunun bilinmesi dileği ile "Ne Mutlu Türküm Diyene"

GENÇLİĞE SESLENİŞ

**Bu güzel vatana yakıp yıkmadan
Emin adımlarla Yürü gençliğim
Alkol ile savaş asla bıkmadan
Budur aydınlığın yolu gençliğim**

**Şu uyuşturucu denen azgın canavar
Sarmışsa bendini hep damar damar
Böylesi bir Gençlik ne işe yarar
Kendini bu dertten koru gençliğim**

**Düşman pusu kurmuş gözlüyor
Bizi kurnaz tilki Gibi izliyor bizi fırsat
Vermeyin ha ! Göreyim sizi
Başarmak haz verir zoru gençliğim**

**Bunca içki kumar cehalet neden ?
Yakışanı yap ki Öğünsün deden
Türklüğün şansın şerefisin sen
Gönlü inanç ile dolu gençliğim**

**Damla damla akıp geçerken zaman
Gün gelir boşalır bu koca liman
Tek ecdadına uy, Allah'a inan olma
Kimselerin kulu gençliğim**

Kamuran TUNA

Türk Eğitim-Sen 2 Nolu Trabzon Şube Sekreteri

FAKÜLTE ve ENSTİTÜ SEKRETERLERİNİN MAĞDURİYETİ NE ZAMAN GİDERİLECEK!

Sahip AYHAN - Ali AYDEMİR

Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü Rektörlüğü
Fakülte ve Enstitü Sekreterleri Adına

Gençlerimizi yarınlara hazırlayan üniversitelerimizi oluşturan fakültelerin idari teşkilatının yöneticisi, öğrenci ve öğretim elemanları ile bire bir muhatap olan, fakültelerin kurullarında alınmış akademik kararların uygulamalarını yürüten, harcama yetkilisi olan Dekan'a en yakın kişi ve gerçekleştirme görevlisi olarak mali işlerde sorumluluk altına giren kişiler Fakülte Sekreterleridir. Her nedense bu vasıfları taşımalarına rağmen, Maliye Teşkilatınca bir alt kademe idarecisi gibi görülme istenmektedir.

Aslında, Yükseköğretim Üst Kurulları ile

Yükseköğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de [(Kanun Hük. Kar.nin Tarihi : 7/10/1983 No : 124), (Yetki Kanununun Tarihi: 17/6/1982 No : 2680), (Yayımlandığı R. G. Tarihi: 21/11/1983 No : 18228), (V.Tertip Düsturun Cildi : 22 Sh. : 1418)] "Fakülte idari teşkilatı ve görevleri" aşağıdaki gibi tarif edilmiştir.

"Madde 38 Bir kampüs yapısı içerisinde yer alan fakülte ve yüksekokullarda, fakülte ve yüksekokul sekreterine bağlı yeterli kadar uzman ve personelden oluşan sekreterlik Buna, fakültenin veya yüksekokulun idari işlerini yürütür.

Merkezi olmayan bir yerleşim düzenindeki fakülte ve yüksekokullar ile, üniversite rektörlüğünün bulunduğu şehirden başka şehirlerdeki fakülte ve yüksekokullarda idari yapı aşağıdaki şekilde düzenlenir:

a) Fakülte İdari Teşkilatı ve Görevleri

1. Fakülte idari teşkilatı, fakülte sekreteri ile sekreterlik bürosundan ve ihtiyaca göre kurulacak öğrenci işleri, personel, kütüphane, mali işler, yayın ve destek hizmetleri biriminden oluşur.

2. Bir fakültede 1.inci fıkrada sayılan birimlerin kurulmasına ilgili üniversitenin önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca karar verilir.

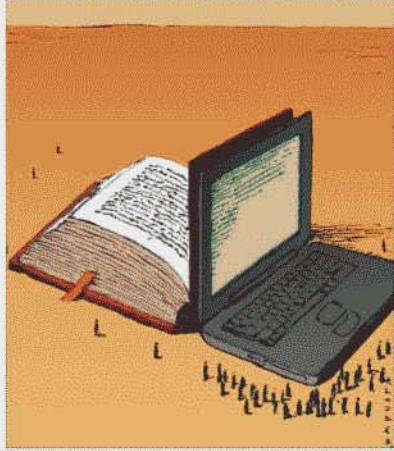
3. Fakülte sekreteri ile sekreterlik bürosu ve varsa bağlı birimler; fakültenin idari hizmetlerinin yürütülmesinden sorumludurlar.

Yukarıdaki maddeden de anlaşılacağı üzere, Fakülte Sekreteri bir Rektörlük bünyesinde bulunan bütün Daire Başkanlıklarına ait birimleri kurmak ve işletmekle yükümlüdür. Rektörlük için Genel Sekreter ne ise bir Dekanlık içinde Fakülte Sekreteri aynı anlamı taşımaktadır.

Buna göre, Yükseköğretim Kuruluşları ile Yüksek Öğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında 124 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin " Fakülte İdari Teşkilatı ve Görevleri" başlığı altındaki 38. madde ile müteakip fıkraları fakülte idari teşkilatın Fakülte Sekreterine bağlamış, hizmetlerin yürütülmesi görev, yetki ve sorumluluğunu da Fakülte Sekreterine vermiştir.

Fakülte Sekreterliği, Bakanlar Kurulu tarafından verilen ve yürürlüğe konulan karar ile "1. derece unvan"dır. Taşıdığı yetki ve sorumluluk 1. derece unvanlı devlet memuru yetki ve sorumluluğu olup, aynı zamanda 1. derece disiplin amiridir. Bu görevler ilgili kanun, tüzük ve yönetmeliklerde vaa edilmiştir.

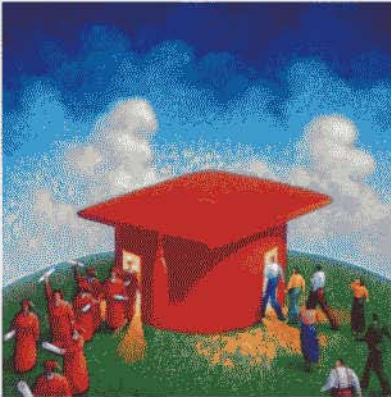
2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'nun disiplin kurullarını düzenleyen 53. maddesinde de çok açık olarak görülmekte olacağı gibi; Fakülte Sekreterleri hakkında soruşturma açılması için 53. maddenin 2. bendinin d fıkrasında "Öğretim elemanları, fakülte, enstitü ve yükseköğretim sekreterleri hakkında üniversite yönetim kurulu üyeleri arasından oluşturulacak üç kişilik kurul yetkili kılınmıştır" denilmektedir. Üniversite Daire Başkanları ise aynı maddenin e fıkrasında "657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memurlar hakkında, mahal itibarıyla yetkili il idare kurulu" yetkili kılınmış denilmektedir.

Yukarıdaki kanun maddesinde görüleceği gibi liyakat ve hiyerarşik olarak Fakülte Sekreterleri, Daire Başkanları'ndan teknik olarak üstünde olmasına rağmen daha düşük Özel Hizmet Tazminatı almakta ve Makam Tazminatında listelerinde gösterilmemektedir.

Yukarıdaki açıklamalarımızda da görüleceği gibi, üniversite hiyerarşisinde üst sırada yer alan Fakülte Sekreterleri'nin ikinci plana itilmesi hem devlet yapısına, hem de Anayasa'nın eşitlik ilkesine uymamaktadır.

Yıllardır katlanarak büyüyen sıkıntılara ve eşitsizliklere dur demek zamanı gelmiştir. Fakülte ve Enstitü Sekreterleri'nin mağduriyetlerinin giderilmesi için "Özel Hizmet Tazminatları'nın makul ölçülere ve denk pozisyonlara uydurulması, verilmesi planlanan "Makam Tazminatları" listelerine eklenilmesi gerekmektedir. Yapılacak çalışmalar Fakülte, Enstitülerin ana yükünü çeken Fakülte ve Enstitü Sekreterlerini maddi açıdan daha çok, manevi açıdan sevindirecektir. Fakülte Sekreterleri lehine düzenlemeye gidilmesi, Devletin liyakat ve hiyerarşisine de uygun olacağı gibi, bir nebze de olsun mağduriyetimizi azaltacaktır. Fakülte Sekreterleri ile aynı problemlere sahip Enstitü Sekreterlerinin de çalışmalarda değerlendirilmesi yararlı olacaktır.

TÜRKİYE'NİN MANZARA-İ UMUMİYESİ

Dr. Ahmet AKMAZ

Türk Eğitim-Sen

Kayseri 2 Nolu Şube Sekreteri

Sosyal olayların anlaşılmasında, milletlerin varlığını korumaları konusunda en önde gelen ilimlerin başında "Tarih ilmi" vardır. Tarihe göz atmadan birçok sosyal olayın anlaşılması pek mümkün değildir. Bugün gerek Türkiye Cumhuriyeti Devleti içinde gerekse dışında yaşanan olayları ya da niçinleri bu çerçevede tetkik etmek gerekir.

Hatırlanacağı gibi Amerika'da 11 Eylül 2001'de tarihe, 11 Eylül Saldırıları olarak geçen uçak saldırıları gerçekleştirilmişti. Bu saldırıların kimler tarafından tertip edildiği hâlâ kamuoyu tarafından anlaşılmuş değildir. Ancak en büyük aday bizzat ABD yönetimidir. Peş peşe yaşanan hâdiseler bunun böyle olduğu kanaatini doğurmaktadır. Aslına bakılırsa 11 Eylül Saldırılarını kimin yaptığı da o kadar mühim bir mesele değil; önemli olan ABD'nin "Haçlı zihniyeti" çerçevesinde yapmak istedikleridir.

ABD başkanı G. W. Bush, saldırıların ardından hiç vakit kaybetmeden saldırıyı tertip edenlerin "İslâmi Teröristler" olduğunu ve bunlara karşı "Crusade (Haçlı Seferi)" ilan ettiklerini duyurdu. Haçlı Seferi gereği olarak ABD, önce Afganistan, ardından Irak'a saldırdı. Şimdi sırada başta İran olmak üzere diğer İslâm ülkeleri bulunmaktadır.

Tarihi açıdan biraz daha geriye gidecek olursak SSCB'nin dağılmasından sonra ABD tarafından "İslâm" ve "Müslümanlar" baş düşman olarak ilan edilmişlerdi. Aslında "İslâm" ve "Müslümanlar" Hıristiyanlar için bu dönemde düşman ilan edilmiş de değildi. Hepimizin bildiği gibi "Haçlı Seferleri"nin tarihi 1000'li yıllara kadar uzanmaktadır. O gün bugündür, Haçlılar, İslâm dinini ve Müslümanları ortadan kaldıracabilmeyen hesabını yapmaktadırlar. Tabii ki en büyük hedefleri de Türk Milletini etkisiz hâle getirmektir. Zira; İslâm ile Türkler öylesine bir bütün hâline geldiler ki İslâm deyince Türk; Türk deyince İslâm akla gelir oldu. İslâm, Türklerin "Türk Cihan Hâkimiyeti" mefkûresini "İla-yı Kelimetullah" olarak daha derin bir mânâyâ taşırken Türkler de İslâm dünyasının merkezini teşkil ettiler, onu harekete geçiren motorize güç oldular. Sözü uzatmadan daha kısa ve öz bir ifade ile söyleyeceğimizi söyleyelim: Türkleri yok etmek istiyorsan İslâm'a saldıracaksın! İslâm'ı yok etmek istiyorsan Türklere saldıracaksın!

II. Mahmud döneminde başlayan Türk milletini aslı mecrasından isteyerek ya da istemeyerek saptırma gayretleri ezanı yozlaştırma çalışmaları ile devam etti; ABD'nin 11 Eylül saldırılarından sonra yeni bir "Haçlı Seferi" ilan etmesi ile hız kazandı. "Dâhilî ve hâricî bedhahlar", harekete geçtiler. Türkiye'de "Türk" kimliğini tartışmaya açma cesaretinde

bulundular. Danimarka'da Peygamber Efendimize hakaret kampanyası başlatıldı. Fransa, Almanya gibi ülkelerde bu kampanyalara destekler geldi. Bilmem hangi ülkenin büyükelçisi "Allah indinde din İslam'dır" ayetini inkâr etmemizi istedi. Yine Allah'ın emirlerinden biri olan "kadınların başlarını örtmesi" ile ilgili ayeti devre dışı bırakmaya yönelik gayretler mahkemeler kanalı ile bambaşka bir hüviyete büründürülmek istendi: "Başı örtülü" bir bayan okul müdürü "kötü örnek" olarak ilan edildi.

"İstiklâl Savaşı"nın başlamasında en etkili âmillerin başında geldiğinden midir, nedir, aynı ayeti devre dışı bırakmak gayreti ile "cehaleti teşvik merkezleri" yapılmak istenen ilköğretiminden üniversitelere kadar bütün eğitim kademelerinde "başın kapalı, kığın açık" gibi bahanelerle bilgi ile donanmak isteyen bayanlar; ya okullara devam ettirilmiyorlar; ya da kendi kendileri ile tenakuzla düşürülerek bir yanda inançları, diğer yanda dayatmalar karşısında ezilip büzülerek okullara devam etmek zorunda bırakılıyorlar. Bir "kamusal alan" uydurması ile birçok yere yine kadınlarımızın girişleri engellenmektedir. Birçok mekânda en temel haklardan biri olan sağlık hakkından bile faydalandırılmamaktadırlar. Bütün bunlar olup bitirken bir yandan da "haydi kızlar okula" gibi kampanyalar tertip edilmez mi?

Düşünce ve yorum bazılarında sıkıcı gelir düşüncesi ile meselenin vahametini ve memleketin genel manzarasını daha iyi anlayabilmek için eğitimi yozlaştırmamanın en önemli yollarından biri olan test metodunu kullanarak ortaya koymaya devam edelim. (Not: Şıklar içinde bir-iki c) şikkini boş bıraktık. Buralara istediğiniz cevabı yazabilirsiniz. Şu anki eğitim sisteminde olduğundan farklı olarak düşüncenizi kısıtlamak endişesi ile d) şıklarını da sizlerin idraklerine bıraktık.

1- Ekonomimizin patronu kim?

- a) IMF
- b) Dünya Bankası
- c) Ali BABACAN

d) Diğer.....

2-Kanunlarımız hangi kıstasa göre çıkarılıyor?

- a) Türk milletinin bekası ve huzuru
- b) Millî ve manevî değerler
- c) AB'nin dayatması
- d) Diğer.....

3- Güneydoğu'da İngiliz subayın Kaymakam tokatlaması ya da ABD askerlerinin Irak'ta Türk askerinin başına çuval geçirmesi halinde ne yapılması gerekir?

a) Kaymakamın tokatlanması karşısında "Oh ne iyi oldu! Kaymakam da kim oluyor?" diyerek sevinmeliyiz. Askerlerimizin başına çuval geçirilmesine de şu tepkiyi vermeliyiz: Ne olmuş yani dört askerin başına çuval geçirilmişse biz büyük bir milletiz" diyerek bunu basit bir olay olarak görüp Polat ALEMDAR'ı Irak'a göndererek teselli bulmalıyız

b) "Bunlar bizim dostumuz ve müttfikimiz; hem döverler hem severler hem de başımıza çuval geçirirler" diyerek olayın büyümesini engellemeliyiz

- c)
- d) Diğer.....

4- Kendi ülkemizde bayrağımızı ayaklar altına alanlarla ilişkilerimiz nasıl olmalıdır?

a) Canım "bayrak dediğin nedir ki bunların canı sağ olsun, önemli olan kardeşlik" diyerek kardeşlik türkülerini çağırmalıyız

b) Bayrağımızı çok güzel ayaklar altına aldıkları için, onlara çiçek vermeliyiz

c) Birkaç şovenistin ortaya çıkarak bayrak çığneyenlere zarar vermesini önlemek için güvenlik güçlerini harekete geçirmeliyiz.

- d) Diğer.....

5- Otuz beş bin masumun kanına giren bir caniyi ne yapmalıyız?

a) Nüfus planlamasına katkıda bulunduğu için kendisine bir ada hediye ettikten sonra

"ne olmuş yani otuz beş bin kişiyi öldürmüşse; bu da insan canını bunun da insani hakları var" diyerek öldürdüklerinin de insan olmalarını unutup hattâ çok iyi yaptığını düşünerek gelecekte tekrar nüfus planlaması yapılabilmesi için çok iyi beslemeliyiz

- b) ABD ve AB'ye dilekçe vererek "ne yapmalıyız" diye sormalıyız
c)
d) Diğer.....

6- Aşağıdakilerden hangisi gerçekleştiren diye doğmamış çocuklarımız dahi bir borç batağı içine itildi?

- a) Vatanımızın dört bir yanı tren yolları, hava alanları, balık işleme tesisleri, fabrikalar vb ile donatılması
b) İnsanlarımızın huzur ve refaha kavuşturulmaları, yarı ne olacak kaygısından kurtulmaları
c)
d) Diğer.....

7- Uğrunda milyonlarca can verdiğimiz, kan verdiğimiz; camilerle, mekteplerle, hastanelerle, yollarla köprülerle... imar ettiğimiz; Türkün ebedi yurdu yaptığımız vatanımızı bölmek parçalamak, yutmak isteyen ve ortalığı yakıp yıkan, masum canlara kıyan bölücü, yıkıcı hainlere karşı güvenlik güçlerinin tavır ve edası nasıl olmalıdır?

a) Bir yandan savcılıktan izin kağıdı gelmesini beklerken diğer yandan boş durmayıp bölücü, yıkıcı hainlerin "üç beş çapulcu" olduğunu açıklayarak ortalığın yakılıp yıkılmasına, vatanın parçalanıp bölünmesine seyirci kalmalıdır

b) Batı'yı memnun etmek için çiçekçiye gidip hain sayısınca karanfil alıp hainlere vermelidirler

c) "Vatan elden gidiyor! Batının" deyip meseleyi kökünden halletmelidirler

d) Diğer.....

8- Uğrunda milyonlarca can verdiğimiz, kan verdiğimiz; camilerle, mekteplerle, hastanelerle, yollarla köprülerle... imar ettiğimiz; Türkün ebedi yurdu yaptığımız vatanımızı bölmek parçalamak, yutmak isteyen ve ortalığı yakıp yıkan, masum canlara kıyan bölücü, yıkıcı hainlere karşı topyekun tavır ve edamı nasıl olmalıdır?

a) "Vatana bir şey olduğu yok, canım! Vatan yerinde duruyor!" diyerek "ateşin bacayı sarıdığını" görmezden gelerek keyfimize bakmalıyız

b) "Elalem ne der" kaygısıyla sessiz sedasız, pısrık bir halde oturmalıyız

c) "Devletimiz, hükümetimiz daha iyi bilir; savcılıktan izin kağıdı da gelmek üzeredir zaten" teselli ile "Türk istiklal ve cumhuriyetini korumak" gibi düşüncelerle kendimizi yormalıyız

d) Diğer.....

9- İnsanları köleleştirmek için en etkili metod aşağıdakilerden hangisidir?

a) "Ekonomik özgürlüğün var" deyip biraz kendini toparlamaya başlayınca "İslâmî Sermaye", "kriz" gibi öcüler ihdas ederek bütün mal varlığına el koyma metodu

b) "Eğitim hakkı anayasal hak" deyip okuyup cehaletin esiri olmak istemeyenleri daha işin başında matematik problemleri ile boğuşturup okumaktan soğutarak; "başın kapalı, kışın açık" deyip insanların okula girmelerini engelleyerek; "sen meslek lisesisin, sen bil-

mem nesin” deyip eğitimlerinin yarım kalmasını sağlayarak; ikide birde af çıkarıp okumak, öğrenmek isteyenleri enayi ilan ederek; yüksek lisans ve doktora eğitiminin bir işe yaramadığını göstermek için bilgi seviyesi düşük insanları ön plana çıkartıp özellikle “öğretmenlerin” bilgi seviyelerini düşük tutarak -özetle- “fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür” insanların yetişmelerini önleyip Türk milletini Afrika savanlarındaki sığırlara, önüne atılan her otu yemeye hazır ahırdaki eşeklere dönme metodu

c) Laiklik, irtica, faşist, komünist, cumhuriyetin temelleri gibi Türk literatüründe daha birçok tanımı yapılmamış cicili bicili kavramlardan oluşturulmuş hapishanelerde insanları mahkum etme metodu

d) Diğer.....

10- Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK, hangi maksada binaen yüksek lisans ve doktora yapmış öğretmenleri yok saymak ve yüksek lisans ve doktora yapmak isteyen öğretmenlerin önünü kesmek için çaba göstermektedir?

a) “Okuyan insan öğrenir, öğrenen insan düşünür, düşünen insan yanlış doğruyu ayırt eder, yanlış doğruyu ayırt eden insan koyun gibi güdülemez” prensibinden hareketle keyfince göre hareket edemeyeceği endişesinden

b) İlimin ve ilim adamının önemini kavrayamadığından

c) Doç. Dr. ünvanını bakkaldan aldığından

d) Diğer.....

11- Üniversitemiz araştırma ve geliştirme yani ilmi seviye olarak niçin Avrupa ve Afrika üniversitelerinin en gerisinde bulunmaktadır?

a) “Şu öğrencinin başı açık mı? Peruk takmışsa altında başörtüsü var mı?,” “Şu hoca çok iyi ilmi çalışmalar yapıyor ama acaba bu irticacı mı, komünist mi, evde ne yer ne içer, pabucunun rengi lacivert mi” gibi suni meselelerle “Hayatta en hakiki mürşid ilimdir” düsturunun birbirine karıştırılmasından

b) “Yolsuzluk yaptı iddiası” ile hakkında dava açılan rektörleri Cumhuriyetle eşdeğer tutma gayreti yüzünden

c) Üniversitelerin asli görevinin ilmi araştırma ve geliştirme olmadığından

d) Diğer.....

12- Açık Öğretim Fakültesi imtihanlarında görevli salon başkanı ve gözetmenlerin en başarılıları hangileridir?

a) Hafife kılığına girerek “başı kapalı, kıcı açık” bayan öğrenci olup olmadığını tesbit edip hiç vakit kaybetmeden onlara hakaretler savurarak dışarı atanlar

b) “Başı kapalı, kıcı açık” bayan öğrenci meselesi dışında başka yapılacak bir iş olduğunu bilmeyenler

c) Üniversite temsilcileri veya diğer görevliler tarafından yapılan aşağılamalara, horlamalara karşı “çocuklarıma üç kuruş götürme fırsatı doğdu; aman bir tatsızlık olmasın; bana bir daha görev vermezler” diyerek boynunu bükümler

d) Diğer.....

13- En iyi demokrasi uygulaması hangisidir?

- a) Seçimden önce vatandaşla "demokrasi halkın yönetime katılması" diyerek idareci tabakasını seçtirmek, ancak vatandaş istediğini seçmezse "laiklik batıyor, cumhuriyet çıkıyor" naralarıyla Ankara Sincan'da tank yürütmek
- b) Teoride demokrasinin tanımını "Halkın egemenliği temelinde dayanan yönetim biçimi" olarak yapmak, tatbikatta "halk da kim oluyor, demokrasi gelecekte onu biz getiririz" diyerek keyfi uygulamalarda bulunmak
- c) Amerika'nın "Haçlı Seferi" çerçevesinde hayali demokrasi getirme bahaneleriyle çeşitli İslâm ülkelerini işgal ederek kan gölüne çevirmesine alkış tutmak
- d) Diğer.....

14- Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetlerinin görevi aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Ya Cumhurbaşkanı veto etsin diye yada Danıştay veya Anayasa Mahkemesi iptal etsin diye kanun, tüzük, yönetmelik, atama vb yapmak
- b) IMF, Dünya Bankası, ABD ya da AB'den herhangi birini gücendirmemek için kendi vatandaşının lehine olan işleri yapıyor mus gibi görünmek
- c)
- d) Diğer.....

15- Bu ülkenin külfetini Türk milleti çekiyor; kaymağın kim yiyor?

- a) IMF ve Dünya Bankası
- b) Derin Devlet
- c) Hortumcular
- d) Diğer.....

16- İslâm'ın yok edilmek istendiği, Kur'an ayetlerinin bir bir kaldırılarak uğratıldığı dönemlerde bilhassa "Akademisyen İlahiyatçı" ünvanına sahip kişiler ne yapmalıdırlar?

- a) Amerikan'ın öngördüğü Müslüman tipi-

ne uygun olarak ayet ve hadisleri tevیل etmeler

- b) "İlahiyatlar ve ilahiyatçılar üstüne büyük oyunlar oynanıyor" diyerek olaylar karşısında "sus pus" olmalılar, yani seyirci kalmalılar
- c) "Başımıza gelenler Allah'ın bir gazabı, yapacak bir şey yok" demeli ve sükûnet içinde evlerinde oturmalılar
- d) Diğer.....

17- Politikanın mânâsı nedir?

- a) İdareci isen kayıtsız şartsız itaat edecek kişileri bulup çıkarmak ve onları maiyetine almak
- b) Bir önceki şıkta belirttiğimiz tedbirinize rağmen sizin yaptığınız yanlışlara tahammül edemeyen birileri çıkacak olursa vakit kaybetmeden o kişiyi "cumhuriyet düşmanı, vatan haini, davaya ihanet, gözün üstünde kaşın var, pabucun niye beyaz" gibi süslü püslü kavramların altında ezmek
- c) "Gelenek ağıam gidene paşam" taktiğini uygulamak yani sakala göre tıraş etmek
- d) Diğer.....

18- Sivil toplum kuruluşlarında bulunan yöneticilerin asli görevleri nedir?

- a) Devlet kademelerinde görevli yetkili kişilere şirin görünerek yapabilecekleri muhtemel hataları peşinen görmezlikten gelerek kendine veya yakınlarına menfaat sağlamak için sivil toplumculuk oyunu oynamak
- b) Bir siyasî parti veya başka bir kurum, kuruluşun emrine girerek şahsî egosunu tatmin etmek
- c) Kanun, tüzük ve yönetmelikler çerçevesinde üyelerinin, milletinin, insanlığın huzur ve refahı, devletinin bekâsı için gayret göstermek
- d) Diğer.....

Test sorularını daha fazla uzatmanın bir mânâsı olmadığını; talim ve terbiyede en önde gelen işlerin başında hayal gücünü geliştirmek olduğunu düşünüyoruz. Binaen-aleyh hayal gücümüze destek vermek ve TÜRKİYE'NİN

MANZARA-İ UMUMİYES'ni daha iyi kavrayabilmek için klasik tarzda şu soruların sorulmasını zarurî görüyoruz.

Beşeri ve fennî ilimler tarafından zararları gün gibi ortaya konmuş olan Kumar, içki, zina gibi kötülükler niçin zararsız ve hatta insanlara zevk verirmiş gibi takdim ediliyor?

Milletin televizyonu TRT'de niçin kumar oyunlarının reklamları yapılıyor; içki içilen filimler, ön plana çıkartılıyor; aile mahremiyetinin ortadan kaldırılması için çaba sarfediliyor?

Senelerdir Yeşilçam filmlerinin hemen hepsinde niçin İslamiyet'e fakir fukara insanlara layık görülüyor; zenginler Müslüman olamamış gibi takdim ediliyor?

Alt kimlik, üst kimlik bahaneleriyle "Türk" kimliği niçin tartışmaya açılıyor?

Ekonomide sömürü deyince akla ilk gelen faiz olmasına rağmen resmi, gayri resmi niçin bir tek cümleyle olsa bile faizden bahsedilmiyor?

Bir zamanlar atalarımız dünyaya yön verirken şimdi niçin Batı'nın kuyruğuna yapışmış "üç buçuk sente muhtacız" sızlanmalarını yaşıyoruz? Bunca yeraltı yerüstü kaynaklarımıza rağmen kriz bahaneleriyle insanlarımız niçin açlığa mahkûm ediliyor?

Birçok zararlı unsur ortaya çıktığında başta başbakan olmak üzere yetkililer niçin bu unsurların üzerine gitmek yerine televizyonlardan, radyolardan hamasi beyanlar veriyorlar? Bilhassa son zamanlarda emniyet yetkilileri suçluları yakalayıp gerekeni yapmak yerine neden iki de bir televizyonlardan, radyolardan vatandaşa kendi korumalarını

kendilerinin yapması gerektiği yönünde açıklamalarda bulunuyorlar ya da bulunmak zorunda kalıyorlar? Türban denilen bir metre kare bile olmayan bir bez niçin bu kadar tehlikeli olarak gösteriliyor? Terör, cinayet, kapkaç gibi insanları canından bezdiren fenalıkların üstüne bir başörtüsü kadar niçin gidilmiyor?

Okullarını birincilikle bitiren bunca insanımız niçin "türban" denilerek kendilerine psikolojik zulüm reva görülüyor? Vatani bölmeye kalkanlara, ortalığı yakıp yıkanlara sevgi öpücükleri niçin gönderiliyor? Niçin?.. Niçin?.. Niçin?.. Niçin bizler, cevap bekleyen dünya kadar niçinle karşı karşıya bırakılıyorruz?

Soruları ve cevapları çoğaltmak mümkün ancak bizim vurgulamak istediğimiz esas itibariyle sanki gizli bir merkez var ve bu gizli merkezi ellerinde bulunduran güçler, Türk milletini açlığa, susuzluğa mahkûm ederek belini doğrultamayacak bir çukurun içine atmak istiyorlar. Bunu yaparken de "türban", "terör", "kapkaç" gibi olayları tirmandırıyor, ya da tırmanmasına göz yumuyorlar. Böylece zavallı insanımız bunlarla uğraşırken onlar, melânetlerini rahat bir şekilde devam ettirebilsinler.

Hepimizin bildiği gibi 26 senelik zaman zarfında üzerimizden bir 12 Eylül bir de 28 Şubat darbesi geçti.

"Kardeş kanımın dökülmesini önlemek" bahanesiyle icra edilen 12 Eylül öncesi -tabiri caizse- hakikaten kan gövdeyi götürüyordu. Ancak yüzlerce çiçeği burnunda genç hayatını kaybederken dönemin 2. Ordu Komutanı Bedrettin DEMİREL'in ifadesi ile darbeciler, "anarşi olgunlaşsın" diye uzun süre bekleddiler. Yine dönemin başbakanı Süleyman DEMİREL, 12 Eylül ile ilgili yaptığı bir değerlendirmede "11 Eylül'de kan gövdeyi götürürken 12 Eylül'de ne oldu da birden kesiliverdi" mealinde ifadelerde bulunmuştu.

"İrtica hortluyor; İslâmî sermaye azıyor" iddiası ile icra edilen 28 Şubat'tan sonra da ülke hızla ekonomik ve siyasi bir darboğaza itildi. Mahir KAYNAK, meselenin özünü "bu ekonomik bir kriz değildir; yeni bir siyasi yapılanma oluşturulacak" tarzında ifade etmişti. Geli-

şen olaylar Mahir KAYNAK'ı haklı çıkarıyor ancak bizim üzerinde durmak istediğimiz bu değil. Doğru veya yanlış böyle makul izahlar yerine en yetkili ağızlardan -bizler aptal yerine konularak- bütün olup bitenler "Cumhurbaşkanının Anayasa Kitabını fırlatması" ile izah edildi.

28 Şubat'a dolaylı bir itiraz Merhum Üzeyir GARIH'ten gelmişti. Karanlık güçler tarafından katledilmeden önce Garih, bir televizyon kanalında gözleri dolu dolu meseleyi şu mealde izah etmişti: "Kriz bahane edilerek insanlar açığa, yokuşa mahkûm edilemez! Yazıktır! Günahtır!" Şahsıma sorarsanız; onun bu hassasiyeti hayatına mal oldu.

Şu an itibarıyla yine ülke kan gölüne çevrilmek isteniyor. Birileri yine "anarşinin olgunlaşmasını mı bekliyor, başka bir hesap içinde midirler?" sorunun cevabını bilemiyorum ancak geçmişten günümüze olup bitenlerin ışığında şunu söyleyebilirim: Türk milleti; haksızlık, zulüm, bela, musibet, yokluk, kıtlık vs. ile uğraşmalıdır ki "dahili ve harici bedhahlar" rahatça milleti soyup soğana çevirebilsinler. Ülkemizin yerüstü ve yeraltı kaynakları rahatça talan edilebilsin. Kafamızı kaldırmaya dahi asla teşebbüs edemeyelim.

Buraya kadar anlatılanların ışığında Türk milli eğitiminin içinde neden İslâm'ın yer almadığını, yüzde doksan dokuzunun Müslüman olduğu bir ülkede neden Müslümanların kutsal kitabının okutulmadığını, milletimizin çok çok ehemmiyet verdiği "gazi, şehit" vb birçok milli ve manevî kavramın neden devre

dışı bırakıldığını, insanları Afrika sığırları gibi "fikirsiz, vicdansız, irfansız" hâle getirecek olan mektebe yeni başlayan çocukların matematik problemleri ile neden karşı karşıya bırakıldığını, daha alfabeye başlarken neden "yat yat uyu" ile beyinlerin uyutulduğunu, eğitimin her safhasında neden testler uygulandığını, yıllarca okullarda neden bir takım kitapların yasaklandığını, "yasak yayın" yutturmacası ile TRT Televizyonunda neden kitapların yıllarca bir öcü gibi sunulduğunu, eğitimle neden bu kadar çok oynandığını, ikide bir öğrenci affı çıkartılarak çalışkan insanların neden "enayi" konumuna düşürüldüğünü anlamak zor olmasa gerek. Bu söylediklerimize bir de Türk millî eğitiminin merkez teşkilatının Darwin'in evrim teorisini eğitim alanında uygulayan J. Dewey tarafından planlanıp hayata geçirilmesi eklenince mesele sanırım daha da anlaşılır hâle gelecektir.

Yıllardır olup bitenleri anlamaya çalışıyorum, ifade etmediğimi daha birçok mesele ile birlikte başka türlü düşünemedim. Ancak unutulmamalıdır ki, her şeye rağmen bu toplumda Türk milletinin ve Türk devletinin bekâsı uğrunda canını feda edebilecek daha birçok "Dursun ÖNKUZULAR", Hüseyin KURUMAHMUTOĞLULAR, "Üzeyir GARIHLER" bulunmaktadır. Bir kere daha ancak can vermek yerine "ilmi en hakiki müşşid" kabul ederek oynanan tüm oyunlara, çevrilen tüm dolaplara, bunca ekonomik sıkıntılara rağmen yüksek lisansımızı, doktoramızı yapmalıyız. Allah'ın emrine muhalif olduğunu bile bile başımızı açarak, gerekirse kucumızı açarak okullara devam etmeliyiz.

SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER BAKIMINDAN AVRUPA SOSYAL ŞARTI

Tarkan ZENGİN

Türk Harp-İş Sendikası Eğitim Müdürü

Avrupa Birliğine giriş sürecinde ülkemiz çeşitli açılardan mevzuat uyumlaştırma çalışmalarına devam etmektedir. Avrupa Birliği kurumları sendikal hak ve özgürlükleri "etkin bir sosyal diyalog" için ön şart kabul etmektedirler. Sendikal hak ve özgürlükler açısından ülkemizin uyumlaştırma çalışmalarında ciddi eksiklikler olduğu söylenebilir. Değişiklikler özellikle ilerleme raporları veya kritik tarihler öncesinde yapılmaktadır. Ancak bu değişiklikler sendikal hak ve özgürlükleri geliştirmek bir yana bazen uluslararası hukukun istediği niteliklerin tersi uygulamalar olarak da karşımıza çıkabilmektedir. Kopenhag Zirvesi (2002) öncesinde ve sonrasında birçok anayasa uyum paketleri hazırlanmasına rağmen sendikal özgürlüklerle ilgili yapılması gereken düzenlemelerin yapılmadığını söyleyebiliriz. Bu makalemizde yapılması gereken ancak yapılmayan eksikliklerinin tamamını ortaya koyma imkanımız bulunmamaktadır. Çalışmamızda özellikle Avrupa Sosyal Şartı üzerinde durmaya çalışarak kısmen de olsa iki önemli ILO sözleşmesinde bahsedeceğiz.

SENDİKAL HAKLAR VE AB HUKUKU

Katılım görüşmelerinde 35 konu ele alınmıştır. Bu konuların 19. sırasında "sosyal politika ve istihdam" yer almakta ve sendikal haklar burada görüşülmektedir. Sendikal haklar konusunda yapılması gereken çalışmaları yalnızca AB müktesebatı çerçevesinde düşünmek doğru değildir. Müktesebatın yanı sıra, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) sözleşmelerini, Avrupa Topluluğu anlaşmalarını ve İlerleme Raporlarını temel dayanak olarak kabul etmeliyiz. Bu çerçevede Avrupa Sosyal Şartı, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün "Sendika Öz-

gürlüğü ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına İlişkin 87 sayılı Sözleşmesi", "Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Prensiplerinin Uygulanmasına İlişkin 98 sayılı Sözleşmesi" ve "Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunmasına ve İstihdam Şartlarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 sayılı Sözleşmesi" sendikal hak ve özgürlüklerin çerçevesini belirlemede önemli dayanaklardır. Aynı zamanda denetim organları kararları da sendikal hak ve özgürlüklerin çerçevesini belirleyen unsurlardır. Bu bağlamda AB'ye uyum sürecini sendikal olarak ele almak için öncelikle altına imza attığımız ILO sözleşmelerine uyum sağlamamız gerekmektedir.

87 ve 98 SAYILI ILO SÖZLEŞMELERİ VE DENETİM ORGANI KARARLARI

Uyum yasaları çerçevesinde 7 Mayıs 2004 gün ve 5170 sayılı yasayla Anayasanın 90. maddesinin son fıkrasına bir ilave yapılmıştır. Düzenlemeyle "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletler arası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır" cümlesi 90. maddeye eklenmiştir. Bu düzenleme daha önce altına imza attığımız temel hak ve özgürlüklere ilişkin sözleşmelerin ulusal mevzuattan daha önemli hale geldiğinin göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle en temel hak sayılan örgütlenme özgürlüğü, toplu sözleşmeli ve grevli sendikal haklarla ilgili kısıtlamaların bir önce giderilmesini uluslararası belgeler ortaya koymaktadır. Gerek işçi sendikalarının gerekse memur sendikalarının örgütlenmesini önündeki yasal engellerin kaldırılması için

gerekli olan düzenlemeler bu sözleşmelerde yer almaktadır. Aynı zamanda işçiler açısından bir çok kısıtlılık taşıyan grev hakkının memurlarda dahil tüm çalışanlara hiçbir kısıtlama olmadan ayrımsız bir biçimde verileceğini bu sözleşmeler emretmektedir. Memurlara tanınmayan toplu sözleşme hakkının tüm çalışanlara hiçbir ayırım gözetmeden verilmesi gerektiğini yine bu belgeler düzenlemektedir. ILO denetim organları kararları ise bu özgürlüklerin verilmesi gerektiğini ve verdiği kararlarla sendikal hak ve özgürlüklerin çerçevesini belirlemektedir.

ILO denetim organları sendikal hak ve özgürlüklere ilişkin çeşitli kararlar almaktadır. Bu bağlamda sendikal hak ve özgürlüklerden neler anlaşılması gerektiği daha somut biçimde ILO tarafından ortaya konmaktadır. ILO Denetim Organları Sendikal Hak ve Özgürlükleri aşağıdaki ana başlıklar altında ele almaktadır:

Hiçbir Ayırım Gözetmeme İlkesine Aykırılık,

Çalışanların Seçtikleri Örgütleri Kurma İlkesine Aykırılık,

**Önceden İzin Almama İlkesine Aykırılık,
Sendikaların Tüzük ve Yönetmeliklerini Hazırlama İlkesine Aykırılık,**

Sendikaların Temsilcilerini Özgürce Seçme Hakkı İlkesine Aykırılık,

Sendikaların Yönetimlerini Düzenleme Hakkı İlkesine Aykırılık,

Sendikaların Etkinliklerini Düzenleme ve Eylem Programları Oluşturma, Siyasal ve Başka Etkinlikler Düzenleme Hakkı İlkesine Aykırılık,

Grev Hakkına ve Grev Türleri İlkesine Aykırılık,

Kamu Yöneticilerinin Karışmama İlkesine Aykırılık,

Uluslar arası Dayanışmaya ve Üyelik İlkesine Aykırılık,

Sendika Özgürlüğü Karşısı Ayrımcılığa Karşı Koruma İlkesine Aykırılık,

Karışma Eylemlerine Karşı Koruma İlkesine Aykırılık,

Toplu Pazarlık Hakkı İlkesine Aykırılık,
konularında denetim yaparak kararlar almaktadır. Bu bir anlamda sendikal hak ve özgürlüklerden ne anlaşılması gerektiğini de ortaya koymaktadır.

AVRUPA SOSYAL ŞARTI (AsŞ)

Avrupa Birliği bakımından sendikal ve sosyal hakların çerçevesi 1961 Avrupa Sosyal Şartı ile 1989 Çalışanların Temel Sosyal Hakları Topluluk Şartı olarak iki belgeye göre belirlenebilir.

Avrupa Sosyal Şartı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini tamamlayan metinlerdendir. Avrupa konseyi tarafından hazırlanarak 1961 yılında imzaya açılan Avrupa Sosyal Şartı 1965 yılında yürürlüğe girmiştir. Çalışma hakkı, toplu pazarlık hakkı, örgütlenme hakkı ve sosyal güvenlik hakkı gibi önemli konular 19 başlık altında toplanmıştır. Ülkemiz 1949'dan bu tarafa Konsey'in üyesi olmasına rağmen birçok maddeye çekince koymuş ve nihayet 1989 yılında Avrupa Sosyal Şartını onaylamıştır. Bu tarihten itibaren denetim sistemi yürümeye başlamıştır. Bu belge birkaç kere gözden geçirilmiş ve Avrupa Birliği Hukuku'nun bir parçası olmuştur. Son gözden geçirilmiş hali 1996 yılında imzaya açılarak 1999 yılında yürürlüğe girmiştir. Birliğe üye olan ve üye olmak isteyen ülkelerin uygulamak zorunda olduğu bir sözleşmedir. Böyle olmasına rağmen Şart'ın gerekli ilgiyi görmediğini söyleyebiliriz.

ASŞ'na İLGİSİZLİĞİN NEDENLERİ

Ülkemizde anayasanın 90. maddesinin değişmesiyle birlikte kanun hükmünde olan Sosyal Şart mahkemelerce henüz uygulanmamaktadır. Ayrıca iç hukukta Şart'a aykırı durumlarının düzeltilmesi mümkün iken bu durumda uygulamada olmadığı maalesef görülmektedir. Şarta ilgisizlik sadece bizim ülkemizde değil aynı zamanda şartı onaylayan diğer ülkeler içinde söz konusudur. Şartın imzaya açıldığı 1961 yılı Avrupa açısından tam is-

tihdamın olduğu ve ekonomik göstergelerin iyi seyrettiği bir dönemdir. Daha sonra 1973 yılında yaşanan petrol bunalımı işsizlerin sayısını artırmış ekonomik dengeleri bozmuştur. Bu durum şartın hükümlerinin uygulanmasına soğuk bakılmasına neden olmuştur. Daha sonra ekonomik toparlanmalar olmasına rağmen Şart'ın birçok maddesinde "imkanlar dahilinde" sözünün kullanılması ekonomik şartlar olarak anlaşılacak istenmiştir. Dolayısıyla Şart'ın uygulanması subjektiflik kazanmıştır. Sosyal hakların uygulanmasının maliyetli olması taraf ülkelerin ilgisizliğine neden olmuştur.

Bir ülkedeki sosyal hakların düzeyi o ülkedeki yapısal bozukluklardan olumsuz biçimde etkilenir. Genel ekonomik nedenlere bağlı olarak ortaya çıkabileceği gibi çalışma hayatına bağlı olarak da ortaya çıkabilen yapısal bozuklukların en başında bize has kayıt-dışı ekonomi gelir. Çocuk işçi çalıştırılması, yeterli hakların verilmediği memur sendikacılığı, işsizlik ve yoksulluk gibi yapısal bozuklukları olan ülkeler; bu tür sorunları gidermesini zorlayıcı uluslararası bir taahhüt altına girmek istemezler. Dolayısıyla bizim gibi yapısal bozuklukları olan ülkeler uluslararası şartların zorlamaları istemezler. Oysa ülkemiz uyum çalışması yapmadan 1989'da ASS'na taraf olmuştur.

Avrupa Konseyi üyeliğine kabul şartı olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini onaylama, 1990 sonrasında değişerek bunun yanına Avrupa Sosyal Şart'da eklenmiştir. Bu nedenle ülkelerin mevcut durumları uyumlu olmasa da Avrupa Konseyi'ne girebilmek için ASS'ın zorunluluk nedeniyle onaylamışlardır.

AVRUPA SOSYAL ŞARTI VE ÇEKİNCE KOYMA İMKANI

ASS'ını onaylayan ülkelere genel nitelikte olmak şartıyla çekince koyma imkânı verilmiştir. Genel nitelikte çekince demek birden çok maddeye çekince koymadır. Avrupa Sosyal Şart'ında seçimlik onay sistemi öngörül-

müştür. Bu sisteme göre Şart'ın çekirdek kısmı diyebileceğimiz 1, 5, 6, 12, 13, 16 ve 19. Maddelerinden en az beşinin onaylanması, kalan kısımdan on madde veya kırk beş paragrafın onaylanması yeterli görülmüştür. Türkiye ASS'ını asgari olarak onaylamıştır. Çekirdek kısım sayılan 1. md. çalışma hakkı, 5. md. sendika hakkı (örgütlenme özgürlüğü), 6. md. toplu pazarlık hakkı, 12. md. sosyal güvenlik hakkı, 13. md. sosyal ve sağlık yardımı hakkı, 16. md. ailenin korunması hakkı, 19. md. göçmen işçiler ve ailelerinin hakları konusunda düzenleme yapmaktadır. Şart'ın onaylanmasının kabulü için bu maddelerden en az beşinin kabul edilmesi gereklidir. Ancak burada önemli bir sorun çıkmaktadır. Ortak bir sosyal Avrupa oluşturma fikrinden hareket edenler, bir kısım maddelerini onaylama şartı getirerek, ASS'ını adeta taraf ülkelerin işine geldiği gibi uyguladığı bir andlaşma konumuna indirmektedirler.

Şart ilgili ülkelere belli maddelere çekince koyma imkânı tanımıştır. Onaylanmayan maddelere çekince koymuş sayılır mı? Şartın çekirdek kısmında bulunan maddelerde belli onay zorunluluğu olduğunu söylemiştik. İkinci kısımda onay dışı bırakılan madde ve fıkralar açısından ilgili ülkeler bu hükümlerin karşılığında yer alan ilkelerin gerçekleştirilmesi yükümlülüğündedirler. Zira Şart'ın 21 maddesinde "Akit Tarafları, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine iki yıllık aralıklarla Bakanlar Komitesince belirlenecek biçime göre Şartın 2. Bölümünün kabul etmiş oldukları hükümlerinin uygulanmasına ilişkin bir rapor gönderir" demektedir. Bu maddeden hareketle onay dışı bırakılan maddelerin ve fıkraların "çekince" anlamına gelmediğini söyleyebiliriz. Ayrıca Şart'ın 22. maddesi "Akit Tarafları, Bakanlar Komitesince istenilen ve uygun aralıklarla Genel Sekretere, onaylamaları veya kabulleri sırasında veya sonraki bir bildirimde Şartın 2. Bölümünün kabul etmemiş oldukları hükümlerine ilişkin raporlar gönderir" demekle ilgili ülkelerin çekince koymadıkları, açıklamada bulduklarını göstermektedir. Kısa onay

dışı bırakılan maddelerle ilgili olarak ülke bilgi vermektedir. Onaylanan maddelerle ilgili olarak denetim yapılmaktadır.

Şart'ın bütün maddelerini onaylayan iki ülke Belçika ve İtalya'dır. Onaylayan ülke sayısının çok az olması ve onay dışı madde bırakma imkanı verilmesi Şart'a gereken ilginin gösterilmemesine neden olmaktadır.

ASS'da dikkat çeken bir özellik de aynı konuların değişik maddelerde yer almasıdır. Mesela grev hakkı, Şart'ın 5. maddesinde düzenlendiği gibi, 6. maddenin 4. maddesinde de ayrıca düzenlenmiştir. Bu durum denetimlerde sorunlara neden olabilmektedir. Grev hakkı bağlamında Avusturya 6/4 ile bağlı olmadığını söyleyerek çalışanlara grev hakkı vermekten kaçınmaktadır. Almanya ise grev hakkını işçilere tanıdığını ancak memurlar ve yargıçlar açısından 6/4 ile bağlı olmadığını bildirmiştir. Oysa her iki ülke sendikali özgürlükler açısından grev hakkını tanıyan 5. madde ile bağlıdır. Denetim organı kararları da temel sendikali özgürlükler sayılan konularla ilgili çekince konulsa bile olumlu kararlar vermektedir. Örneğin Almanya memurlara grev hakkı vermemeye gerekçesini sunduğu "Avrupa Sosyal Haklar Komitesi" önemli bir karar vermiştir. Bu karara göre, Almanya 5. maddeyle ilgili olarak denetlenebileceğini ancak 6/4 ile bağlı olmadığını (memurlar açısından işçi sayılmadıklarına ve bu nedenle 6/4 dışında tutulduklarına ilişkin açıklamasına rağmen) açıklamasına rağmen savunması geçerli sayılmamıştır. Komite 5. ve 6. maddelerin birlikte ele alınması gerektiğini ve memurların topluca grev hakından yoksun bırakılmasının Şart'a aykırı olduğunu kabul etmiştir.

Çekince konusunda Şart'ta herhangi bir hüküm bulunmaması ilgili ülkelerin çekince koymalarına engel değildir. Bu bakımdan bazı devletler Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yolladıkları açıklamaları çekince olarak adlandırmaktadırlar.

AVRUPA SOSYAL HAKLAR KOMİTESİ VE İHLALLER

Şart ile birlikte ek üç Protokol ve Gözden Geçirilmiş Şart'tan (GG Şart) oluşmaktadır. Konsey Üyesi olan 43 ülkenin, 25'i Şart'ı onaylanmış, 7'si sadece imzalamış ve 11'i ise Gözden Geçirilmiş Şart'a taraftar. Gözden Geçirilmiş Şart'ta Sağlık, Konut, Çalışma ve Sendika, Eğitim, Sosyal Koruma, Serbest Dolaşım ve Eşitlik başlıkları altında 31 temel konu düzenlenmiştir. Ayrıca bu temel konuların yanında yaklaşık 40 yıllık bir içtihad sözkonusudur.

Komite hükümetler tarafından Şart'a ilişkin gönderilen raporlar üzerinde denetim yapmaktadır. Raporlar, Komite tarafından Hükümet Komitesi ile birlikte hazırlanır. Denetim sırasında anlaşılmanın noktalar veya bilgi eksiklikleri varsa hemen karar vermez. İzleyen dönemde cevap verilerek üzere Komite tarafından sorular sorulmaktadır. Komite zaman zaman denetim konularına ilişkin olarak ilgili hükümetleri sözlü açıklamaya davet etmektedir. Etkilil yol olan dinleme usulüne Türkiye davet edilmiştir. 1992'de ülkemiz ilk raporunu hazırlamadan evvel Komite ile danışma toplantısı yapılmıştır.

İhlallerle ilgili ülkelerin hazırladığı raporlar Hükümet Komitesi tarafından incelenmektedir. İlgili ülke ihlali nasıl gidereceğine ilişkin yeterli açıklama yapamazsa ilgili hükümete herhangi bir yaptırım uygulanmasına karar verilebilir. Tersini söz konusu olduğunda ise yaptırım uygulanmamasına ve bir dönem daha beklenmesine karar verilebilir. Aynı konuda ikinci defa şikayet gelmişse, Hükümet Komitesi uyarıda bulunulmasını veya Tavsiye Kararı alınmasını önerebilir. Kesin karar dışı şikayet bakanlarından oluşan Bakanlar Komitesine verilmiştir. Tavsiye Kararlarını Şart'a Taraf üyelerin üçte iki çoğunluğuyla almaktadır. Ülkemiz şimdiye kadar üç tavsiye kararı ile karşılaşmıştır.

SONUÇ

1 Temmuz 1999'da yürürlüğe giren Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şart'ını (GGASS), Türkiye 6 Ekim 2004 tarihinde imzalamıştır. Şart'ın sendikal hak ve özgürlüklerle ilgili 5. ve 6. maddeleri çok önemlidir. Daha önce de bu maddeleri onay dışı bırakan Türkiye, 7 Şubat 2005 tarihli ve 571 sayılı Başkanlığa gönderilerek onay süreci başlatılan sözleşmenin 5. ve 6. maddeleri onay dışı bırakmaktadır.

Şart'ın 5. maddesi örgütlenme (sendika) hakkının tüm çalışanlara ayırım gözetmeden verilmesi gerektiğini söylemektedir. Avrupa Sosyal Haklar Komitesi kararlarına göre "çalışanlar" kavramı sadece fiili olarak çalışanları değil, aynı zamanda emeklileri, evde çalışanları ve işsizleri de içine alan bir durumdur. Dolayısıyla sadece çalışanlar değil yukarıda sayılan kesimlerde sendika kurma hakkına sahiptirler. Mesela ülkemizde yasak olan emeklilerin sendika kurma hakkı Komite kararlarında verilmiştir.

Ayrıca 5. madde güvenlik görevlilerinin örgütlenmesini yerel mevzuata bırakmıştır. Burada polis ve askerlere örgütlenme yasağı getirildiği düşünülmektedir. Oysa denetim organları kararları, polislerin ekonomik ve sosyal haklarını korumak için sendikalar kurma ve sendikalara üye olma haklarını Şart'a uygun saymaktadır. Silahlı kuvvetler mensubu askerlerin sendika kurma ve sendikalara üye olması yönündeki yasakların Şart'a uygun olduğu denetim organları kararlarında yer almaktadır.

Toplu pazarlık hakkının hiçbir ayırım gözetilmeden verilmesi Şart'ın 6. maddesinde düzenlenmiştir. Ülkemizde memurlara verilmeyen toplu pazarlık hakkı, Şart'a aykırılık taşımaktadır. Bu maddeyle grev hakkının iş kolu ayırımı ve çalışanların statüleri dikkate alınmadan bütün çalışanlara verilmesi gerektiği düzenlenmiştir. Ülkemizde işçiler açısından grevin yasak olduğu işler ve iş kollarının

olması grev hakkını kısıtlamaktadır. Aynı zamanda memurların grev haklarının olmaması Şart'a aykırılık taşımaktadır. Denetim organları kararlarına göre elçilerin, yargıçların, yüksek yöneticilerin, silahlı kuvvetlerin ve polisin grev hakkının kısıtlanabileceği öngörülmektedir. Bunun dışında kalan tüm çalışanların grev haklarının olması Şart'a uygunluk taşımaktadır.

Sendikal hak ve özgürlükler açısından uluslararası hakların yerel uygulamaları sendikaların bu konular üzerinde çaba sarfetmelerine bağlıdır. Yasal süreçleri kabir etmek ve bu konularla ilgili fiili yargı süreçleri başlatmak hakların uygulanabilmesi bakımından önemlidir. Ayrıca bu konularda toplumsal bilinç oluşturma adına çalışmalar yürütmek ve Yargıçları bu konularda duyarlı hale getirmek sendikaların görevi olmalıdır. Bütün bunların yanında hükümetlere düşen görev ise altına imza atıkları sözleşmelerin uygulanmasını sağlamaktır.

KAYNAKLAR

Akıllıoğlu, Tekin, Avrupa Sosyal Şartı Üzerine Bazı Gözlemler, <http://www.idare.gen.tr/akillioglu-sosyal-sart.htm> (13 Ağustos 2004).

Gülmez, Mesut, Sendikal Haklarda Uluslararası Hukuka ve Avrupa Birliğine Uyum Hakkı, Belediye-İş Yayını, Ankara, Eylül-2005.

Mesut Gülmez, "Önsöz", Avrupa Sosyal Şartı ve Türkiye Kollokyumu, Bildiriler ve Tartışmalar, TO-DAİE Yayını, Ankara, 1993.

Ateşoğulları, Kamil, Uluslararası Çalışma Örgütü ve Türkiye, Petrol-İş Yayınları-44, İstanbul, Eylül-1997.

Aktay, Nizamettin, Sendika Hakkı (Uluslararası Dayanakları Bakımından Eleştirel Bir Yaklaşımla Türk Hukukunda Sendika Hakkı ve İlgili Belgeler), Ankara, 1993.

Avrupa Sosyal Şartı-Temel Rehber, Çeviren: Bülent Çiçekli, Seçkin

ADAM

Adam yeni kamyonuna bakmak için evinden çıktığında, üç yaşındaki oğlunun gayet mutlu bir biçimde elindeki çekiçle kamyonunun kaportasını mahvettiğini görmüş.

Hemen oğlunun yanına koşmuş ve çocuğun eline çekiçle vurmaya başlamış. Biraz sakinleşince oğlunu hemen hastaneye götürmüştü. Doktor, çocuğun kırılan kemiklerini kurtarmaya çalıştıysa da elinden bir şey gelmemiş ve çocuğun iki elinin parmaklarını kesmek zorunda kalmış. Çocuk ameliyattan çıkıp gözlerini açtığında, bandajlı ellerini fark etmiş ve gayet masum bir ifadeyle:

"Babacığım, kamyonuna zarar verdiğim için çok üzgünüm." demiş ve sonra babasına şu soruyu sormuş:

"Parmaklarım ne zaman yeniden çıkacak?"

Babası eve dönmüş ve hayatına son vermiş...

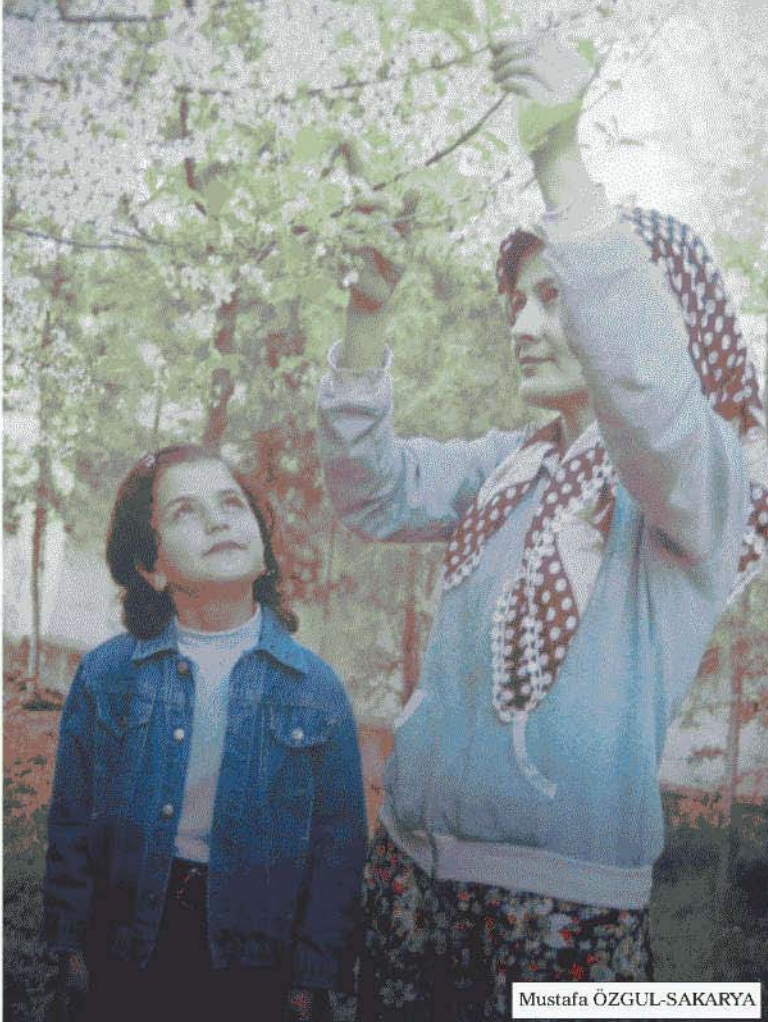
Birisi masaya süt döktüğünde ya da bir bebeğin ağladığını işittiğinizde bu öyküyü hatırlayın. Çok sevdiğiniz birine karşı sabrınızı yitirdiğinizi anladığınızda, önce biraz düşünün. Kamyonlar onarılabılır, ama kırılan kemikler ve incinen duygular hiçbir zaman onarılamaz. Genellikle kişiyle performansı arasındaki farkı göremeyiz.

İnsan hata yapar. Hepimiz hata yaparız.

Fakat öfkeyle ve düşünmeden yapılan şeyler insanı sonsuza kadar rahatsız eder.

Harekete geçmeden önce durun ve düşünün. Sabırlı olun. Anlayış gösterin ve sevin.

Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen
Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Mustafa ÖZGUL-SAKARYA

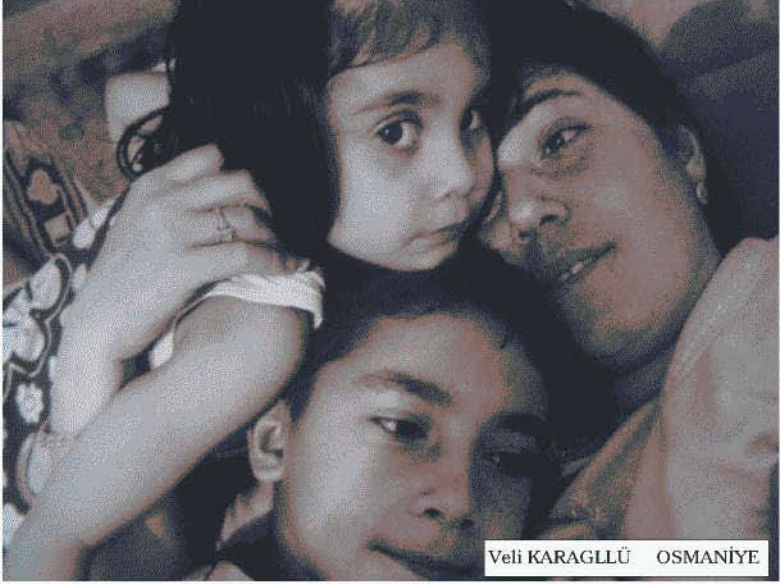
Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen
Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Anneler Günü Münasebetiyle Düzenlenen Fotoğraf Yarışmasında Dereceye Giren Eserler

Yaşar ÇALIŞKAN ORDU2